

NESDB

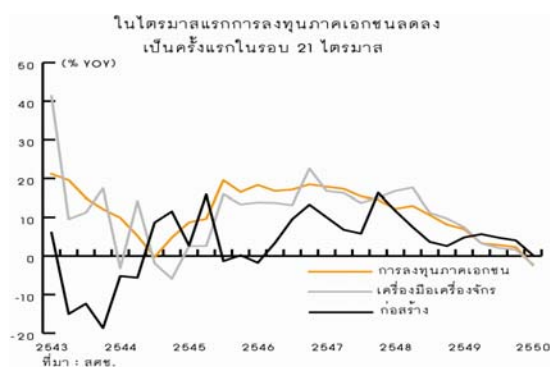
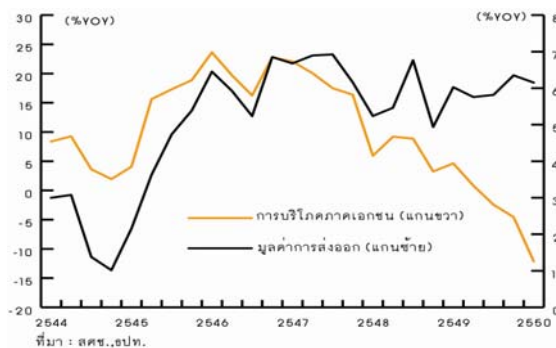
ECONOMIC OUTLOOK

ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสแรก และแนวโน้มปี 2550

- เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกปี 2550 ขยายตัวร้อยละ 4.3 ทรงตัวจากช่วงปลายปี 2549 โดยที่การส่งออกสินค้าและบริการเป็นสาขาสันับสนุนการขยายตัวที่สำคัญ และชดเชยการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนที่ชะลอตัวลงมาก ภาพรวมเศรษฐกิจยังมีเสถียรภาพ โดยที่อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 2.4 ลดลงตามลำดับตั้งแต่ครั้งหลังปี 2549 อัตราการว่างงานเท่ากับร้อยละ 1.6 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 5.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ.
- การใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐเพิ่มขึ้นทั้งการใช้จ่ายประจำและการลงทุน และสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้ดีขึ้น โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.2 และ 2.1 ตามลำดับ ณ ราคาคงที่
- อัตราดอกเบี้ยตลาดเงินปรับลดลงแต่สภาพคล่องยังอยู่ในระดับสูงและเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้น ในไตรมาสแรกสินเชื่อยังชะลอตัวต่อเนื่องในเกือบทุกสาขาสำคัญ ในขณะที่เงินฝากยังเพิ่มขึ้น ทำให้สภาพคล่องทางการเงินยังอยู่ในระดับสูง อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นแต่เคลื่อนไหวในช่วงที่แคบลง และมีความใกล้เคียงกับค่าเงินในภูมิภาคมากขึ้น
- การใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมในประเทศมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในไตรมาสแรกปริมาณการใช้ลดลงร้อยละ 5.7 แม้ว่าเศรษฐกิจจะขยายตัว ซึ่งเป็นการปรับตัวดีขึ้นเมื่อเทียบกับปริมาณการใช้ที่ลดลงร้อยละ 3.7 ในปี 2549 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ในปี 2548
- คาดว่าเศรษฐกิจไทยปี 2550 จะขยายตัวร้อยละ 4.0-4.5 โดยที่การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนจะปรับตัวดีขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี การส่งออกจะยังขยายตัวได้ในเกณฑ์ดีแม้จะเริ่มชะลอตัวลงบ้างในครึ่งหลังของปีตามภาวะการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และรถยนต์และส่วนประกอบ สำหรับปัจจัยที่สนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปี 2550 ประกอบด้วย อัตราดอกเบี้ยและอัตราเงินเฟ้อที่ต่ำลง การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณรัฐบาลและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ และการส่งออก
- เสถียรภาพเศรษฐกิจยังอยู่ในเกณฑ์ดีในปี 2550 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยทั้งปีจะเท่ากับร้อยละ 2.0 – 2.5 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 3.0 - 4.0 ของ GDP และอัตราการว่างงานจะยังต่ำร้อยละ 1.5 – 2.0

1. ภาพรวมเศรษฐกิจไตรมาสแรก

1.1 เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกขยายตัวร้อยละ 4.3 ทรงตัวจากไตรมาสสุดท้ายปี 2549 โดยแรงสนับสนุนหลักมาจากการส่งออกสุทธิทั้งสินค้าและบริการที่เพิ่มสูง และการใช้จ่ายภาครัฐที่มีการเบิกจ่ายมากขึ้น ซึ่งช่วยชดเชยผลจากการบริโภคภาคเอกชนที่ชะลอตัวลงมาก และการลงทุนภาคเอกชนที่ลดลงเป็นครั้งแรกในรอบ 21 ไตรมาสที่ผ่านมา

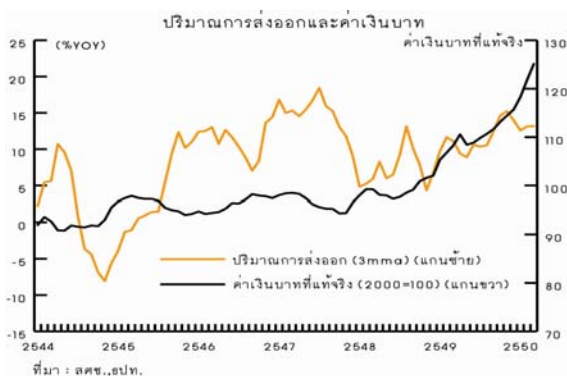
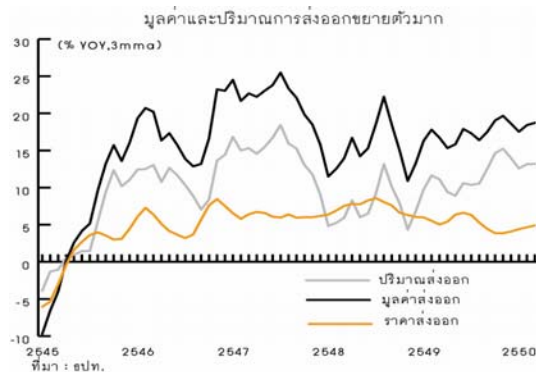
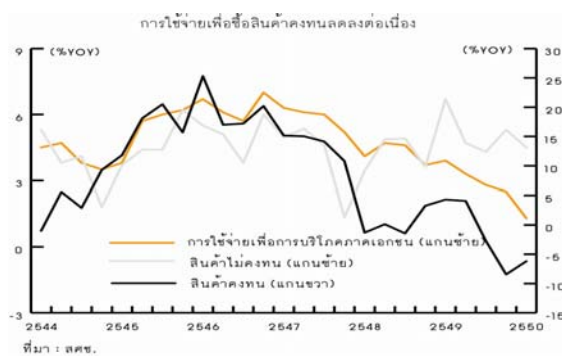
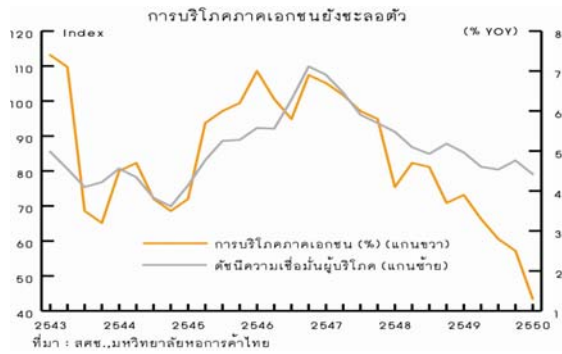

ประเด็นหลัก

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสแรกขยายตัวร้อยละ 4.3 เท่ากับไตรมาสสุดท้ายของปี 2549 แต่นับว่ายังอยู่ในช่วงของการชะลอตัวเมื่อเทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.1 5.0 และ 4.7 ในสามไตรมาสแรกของปี 2549 แรงสนับสนุนหลักของเศรษฐกิจยังมาจากการส่งออกที่ขยายตัวได้สูงกว่าที่คาด ในขณะที่การนำเข้ายังชะลอตัว นอกจากนั้นยังมีแรงสนับสนุนจากการใช้จ่ายภาครัฐที่เพิ่มขึ้นจากการเร่งเบิกจ่ายเงินงบประมาณได้มากขึ้น โดยการลงทุนภาครัฐ และการใช้จ่ายรัฐบาล ณ ราคาคงที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 และ 11.2 ตามลำดับ แต่การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคภาคเอกชนขยายตัวเพียงร้อยละ 1.3 และการลงทุนภาคเอกชนหดตัวร้อยละ 2.4 ซึ่งเป็นผลจากความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและนักธุรกิจที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ราคาน้ำมันอยู่ในระดับสูง และอีกส่วนหนึ่งเป็นผลของการปรับตัวต่อการเพิ่มอัตราดอกเบี้ยในช่วงปลายปี 2548 ต่อเนื่องในปี 2549 ที่ทำให้อัตราดอกเบี้ยแท้จริงสูงขึ้น นอกจากนี้ในไตรมาสแรกมีการลดการสะสมสินค้าคงคลังลงมากเพื่อตอบสนองความต้องการสินค้าโดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าเพื่อการส่งออกที่มีมากกว่าปริมาณการผลิต

นอกจากนั้นลักษณะการขยายตัวทางเศรษฐกิจมีลักษณะไม่สมดุลมากขึ้น นั่นคืออุปสงค์ในประเทศยังปรับตัวช้ากว่าภาคส่งออก และความเชื่อมโยงระหว่างกันมีน้อยลง เนื่องจากกลุ่มสินค้าส่งออกที่ขยายตัวได้มากค่อนข้างกระจุกตัวในกลุ่มสินค้าที่ใช้สัดส่วนวัตถุดิบและชิ้นส่วนนำเข้าสูง

□ การลงทุนภาคเอกชนลดลงร้อยละ 2.4 จากที่ขยายตัวร้อยละ 7.0 3.3 2.9 และ 2.3 ในสี่ไตรมาสปี 2549 โดยการลงทุนในเครื่องจักรและอุปกรณ์ลดลงร้อยละ 2.9 และทำให้ความต้องการนำเข้าสินค้าทุนลดลงร้อยละ 6.6 สำหรับการลงทุนในการก่อสร้างนั้นลดลงร้อยละ 0.7 โดยที่การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 15.7 และการก่อสร้างอาคารพาณิชย์และที่อยู่อาศัยขยายตัวช้าลง ปัจจัยหลักที่ทำให้การลงทุนลดลงมาจากความเชื่อมั่นของนักลงทุนในโอกาสทางเศรษฐกิจและบรรยากาศทางการเมืองยังอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนั้นนักลงทุนยังรอความชัดเจนในเรื่องการรับร่าง

รัฐธรรมนูญ การกำหนดวันเลือกตั้ง และการดำเนินมาตรการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการคาดการณ์ว่าแนวโน้มการส่งออกจะชะลอตัวลงตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก

□ การใช้จ่ายครัวเรือนชะลอตัวลงมาก โดยขยายตัวร้อยละ

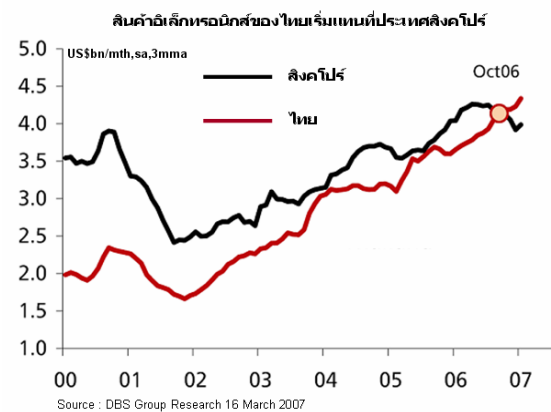
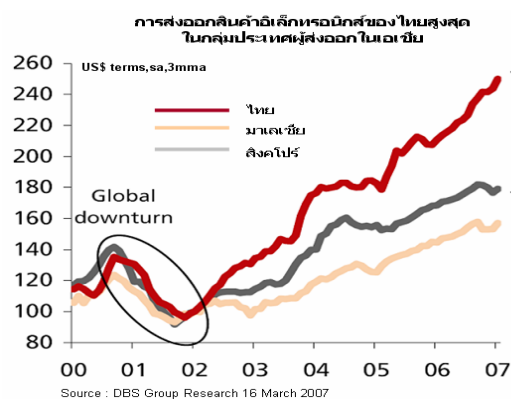
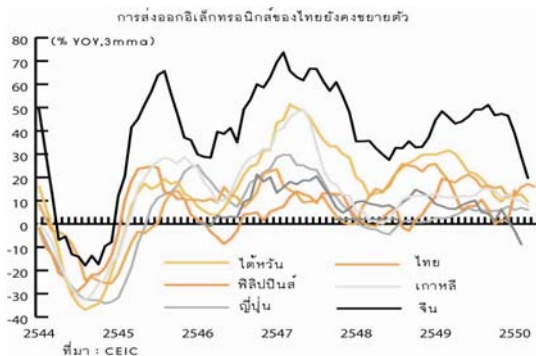
1.3 ชะลอตัวลงตามลำดับจากที่มีการขยายตัวร้อยละ 3.9 3.3 2.8 และ 2.5 ในช่วง 4 ไตรมาสของปี 2549 การใช้จ่ายซื้อสินค้าคงทนยังคงลดลง โดยลดลงร้อยละ 6.2 โดยเฉพาะสินค้าในหมวดยานยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีความอ่อนไหวต่อรายได้ที่ชะลอตัวลง อัตราดอกเบี้ยแท้จริงที่ยังสูง และความเชื่อมั่นที่ลดลง แต่สำหรับการใช้จ่ายซื้อสินค้าไม่คงทนประเภทอาหาร และสินค้ากึ่งคงทนยังเพิ่มขึ้น

□ การส่งออกขยายตัวสูง โดยเฉพาะในด้านปริมาณ แต่

ราคาค่อนข้างทรงตัว มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.5 จากปริมาณที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.2 และราคาเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 สินค้าส่งออกที่ขยายตัวมาก ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์และส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ยาง สำหรับการส่งออกข้าว และยางพารากลับมาขยายตัวได้ดีกว่าในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปีที่แล้วโดยที่ส่วนหนึ่งเป็นผลจากราคาที่ปรับตัวดีขึ้น นอกจากนั้นปริมาณการส่งออกมันสำปะหลังก็เพิ่มขึ้นมากจากความต้องการของประเทศจีนเพื่อใช้ในอุตสาหกรรมอาหารสัตว์และการผลิตแอลกอฮอล์เพื่อใช้ในพลังงานทดแทน

อย่างไรก็ตามเริ่มมีสัญญาณการชะลอตัวของการส่งออก เมื่อพิจารณาจากมูลค่าส่งออกในเดือนเมษายนที่ขยายตัวร้อยละ 16.5 โดยที่การส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ขยายตัวเพียงร้อยละ 10.0 ชะลอตัวลงชัดเจนจากที่ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 16.2 ในไตรมาสแรก ความเคลื่อนไหวที่สำคัญ ๆ ของการส่งออกมีดังนี้

➢ สินค้าส่งออกที่ขยายตัวสูงในไตรมาสแรกยังคงเป็นกลุ่มที่ขยายตัวได้ดีมาตลอดช่วงปี 2549 และเป็นกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่จากเศรษฐกิจโลกที่ขยายตัวดีในปีที่แล้ว ได้แก่ คอมพิวเตอร์ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ วัสดุก่อสร้าง รถยนต์

และอุปกรณ์ส่วนประกอบ และผลิตภัณฑ์ยาง เป็นต้น โดยที่สินค้ากลุ่มนี้ยังขยายตัวได้สูงต่อเนื่องในเดือนเมษายน สัดส่วนของสินค้าเหล่านี้คิดเป็นประมาณร้อยละ 49.0 ของการส่งออกรวม¹

- การส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของไทยเริ่มมีสัญญาณชะลอลง แต่เป็นการชะลอตัวที่ช้ากว่าการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาค ได้แก่ มาเลเซีย ไต้หวัน เกาหลีใต้ รวมทั้งจีน ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทั้งด้านการผลิตและความต้องการสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ โดยในด้านการผลิตนั้นได้มีการขยายฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทยมากขึ้นตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา โดยเฉพาะการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ ทำให้ประเทศไทยเป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกรายสำคัญของโลก โดยมีส่วนแบ่งในตลาดโลกประมาณร้อยละ 45 สำหรับด้านความต้องการ ตลาดอิเล็กทรอนิกส์ของไทยมีการกระจายตัวมากขึ้นจากตลาดสหรัฐอเมริกา และญี่ปุ่นไปสู่ประเทศจีนและประเทศในกลุ่มอาเซียนมากขึ้น และด้วยอัตราการขยายตัวที่สูง ดังจะเห็นได้จากการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ไปยังประเทศจีนในช่วง 4 เดือนแรกของปีที่มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 33.6 และมีสัดส่วนร้อยละ 14.9 จากที่ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 12.0 และสัดส่วนร้อยละ 13.6 ในปี 2549 ทั้งนี้จีนมีความต้องการนำเข้าทั้งสินค้าประเภทชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ไม่เฉพาะแต่เพื่อใช้ในการผลิตเพื่อส่งออกแต่รวมถึงการผลิตสินค้าสำเร็จรูปสำหรับจำหน่ายภายในประเทศที่ความต้องการเพิ่มขึ้น

- การส่งออกไปยังตลาดหลักที่ยังขยายตัวได้ดีประกอบด้วย ญี่ปุ่น อาเซียน และยุโรป และในขณะเดียวกันก็ได้มีการขยายฐานการส่งออกกว้างขึ้น โดยมีการส่งออกไปยังประเทศอินเดีย ยุโรปตะวันออก อาเซียน ตะวันออกกลาง จีน ในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้น² และใน

¹ รวมหมวดอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ วัสดุก่อสร้าง และผลิตภัณฑ์ยาง

² ตลาดจีน อินเดีย ยุโรปตะวันออก อาเซียน และตะวันออกกลางคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 33.0

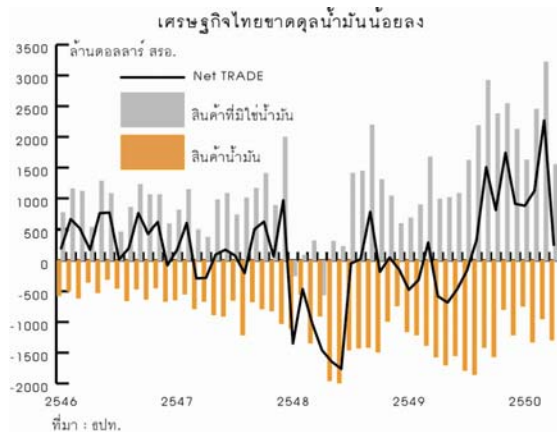
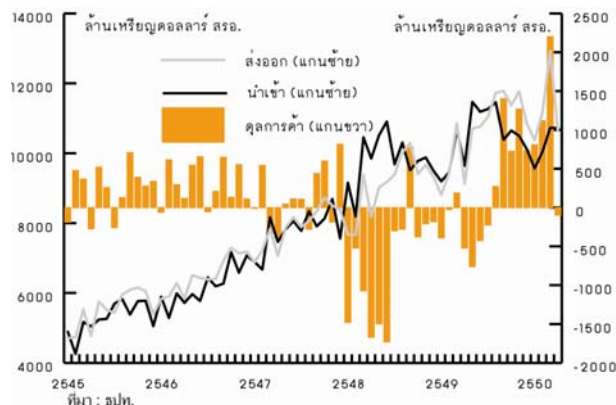
อัตราการขยายตัวที่สูง ทำให้สามารถชดเชยการส่งออกไปยังสหรัฐที่ชะลอตัวลงได้บางส่วน โดยสินค้าส่งออกไปยังตลาดสหรัฐที่ลดลงแต่ส่งออกไปยังตลาดอื่นได้เพิ่มขึ้น ได้แก่ อัญมณีและเครื่องประดับ เครื่องรับวิทยุและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบเครื่องจักร เป็นต้น

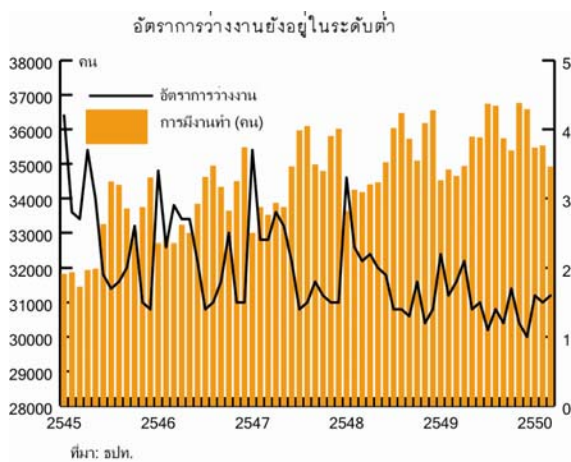
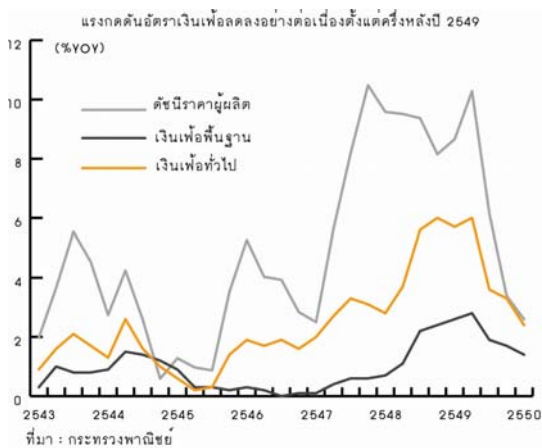
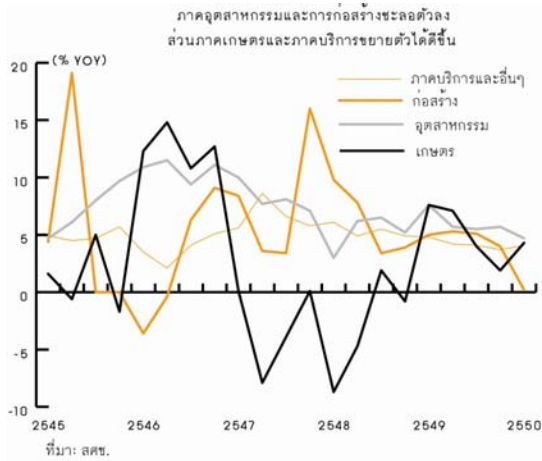
□ **มูลค่าการนำเข้าสินค้าชะลอตัวลงในไตรมาสแรก แต่เริ่มมีสัญญาณการฟื้นตัวในเดือนเมษายน ในไตรมาสแรก**

มูลค่านำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 จากราคาและปริมาณที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 และ 0.1 ตามลำดับ โดยที่การนำเข้าวัตถุดิบยังขยายตัวสูงตามการส่งออก และการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคขยายตัวสูงจากค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น แต่การนำเข้าสินค้าทุนลดลงร้อยละ 6.6 ต่อเนื่องจากการที่ลดลงร้อยละ 3.3 ในไตรมาสสุดท้ายปีที่แล้วตามการลงทุนภายในประเทศที่ลดลง และการนำเข้าเชื้อเพลิงลดลงต่อเนื่องเช่นกัน อย่างไรก็ตามการนำเข้าได้เร่งตัวขึ้นในเดือนเมษายน เป็นการขยายตัวร้อยละ 11.2 จากการนำเข้าสินค้าทุนที่กลับมาขยายตัวร้อยละ 8.6 และการนำเข้าสินค้าวัตถุดิบและสินค้าอุปโภคบริโภคที่ยังขยายตัวสูงต่อเนื่องร้อยละ 18.9 และ 18.7 ตามลำดับ เมื่อปรับปัจจัยทางฤดูกาลออกแล้วยังแสดงถึงแนวโน้มการนำเข้าที่จะฟื้นตัวขึ้นในช่วงต่อไป ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นเพราะได้มีการลดการสะสมสินค้าคงคลังมาอย่างต่อเนื่อง

□ **ดุลการค้าเกินดุล 4,127 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสแรกปี 2550** เทียบกับที่เกินดุลเท่ากับ 2,244.7 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2549 แต่ดุลการค้าในเดือนเมษายนกลับมาขาดดุล 97.0 ล้านดอลลาร์ สรอ. จากการนำเข้าที่เร่งตัวขึ้น

□ **ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 5,452.5 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสแรกของปี** จากการเกินดุลการค้าสูง ประกอบกับดุลบริการบริการและเงินโอนที่เกินดุล 1,325.2 ล้านดอลลาร์ สรอ. สูงกว่าไตรมาสที่ผ่านมา และไตรมาสเดียวกันในปี 2549 โดยมีรายรับจากบริการท่องเที่ยวและค่าขนส่งสุทธิเพิ่มขึ้น ประกอบกับมีรายได้ที่ส่งกลับจากแรงงานไทยในต่างประเทศเพิ่มขึ้น และเงินโอนสุทธิที่เพิ่มขึ้นจากดุลบริการบริการและเงินโอนที่เกินดุล สำหรับในเดือนเมษายนดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 43.7 ล้านดอลลาร์ สรอ.

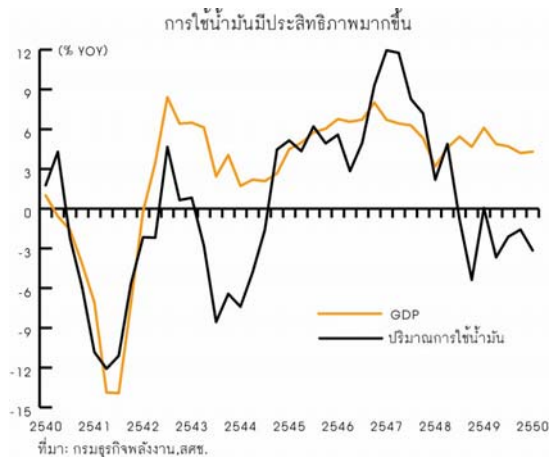
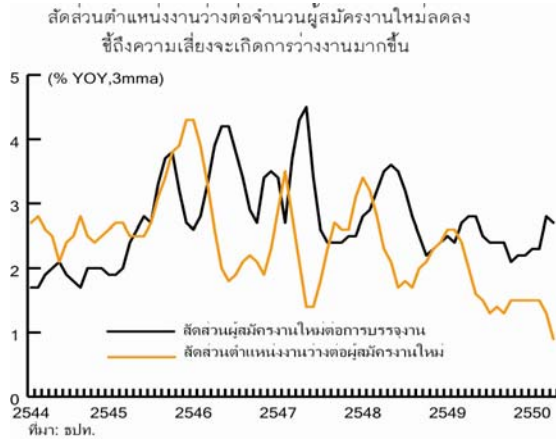

□ ภาคการผลิตขยายตัวน้อยกว่าความต้องการสินค้ารวม ทำให้มีการลดการสะสมสินค้าคงคลังลงมากเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้น ในไตรมาสแรกปี 2550 ภาคเกษตรขยายตัวร้อยละ 4.3 เนื่องจากผลผลิตอ้อยและมันสำปะหลังเพิ่มขึ้น ส่วนผลผลิตข้าวนาปีและข้าวโพดลดลง การผลิตนอกภาคเกษตรชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง โดยขยายตัวร้อยละ 4.3 อุตสาหกรรมสำคัญ ๆ ที่มีผลผลิตลดลง เช่น ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ยานยนต์และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า และเครื่องประดับ เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากการบริโภคภายในประเทศที่ชะลอตัวเป็นสำคัญ ประกอบกับความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการลดลงส่งผลให้การลงทุนชะลอตัวลงและส่งผลกระทบต่อให้เกิดการชะลอตัวในภาคบริการต่าง ๆ เช่น สาขาการก่อสร้าง โรงแรมและภัตตาคาร การค้าปลีกค้าส่ง บริการทางการเงิน เป็นต้น

□ ในด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ แรงกดดันเงินเฟ้อลดลงมาก และอัตราการว่างงานต่ำ

- แรงกดดันต่อราคาสินค้าลดลงต่อเนื่อง ไตรมาสแรกของปี 2550 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเท่ากับร้อยละ 2.4 ลดลงจากเฉลี่ยร้อยละ 4.7 ในปี 2549 และได้ลดลงต่อเนื่องเป็นร้อยละ 1.8 ในเดือนเมษายน และร้อยละ 1.9 ในเดือนพฤษภาคม³ เนื่องจากอุปสงค์ภายในประเทศชะลอตัวลงมากและค่าเงินบาทแข็ง ทำให้ต้นทุนนำเข้าสินค้าลดลง อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานในไตรมาสแรกเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 1.4 เทียบกับเฉลี่ยร้อยละ 2.3 ในปี 2549 และลดลงเป็นร้อยละ 1.2 ในเดือนเมษายน และร้อยละ 0.7 ในเดือนพฤษภาคม นอกจากนี้ดัชนีราคาผู้ผลิตก็ชะลอลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการแข็งค่าขึ้นของค่าเงินบาทที่ช่วยลดต้นทุนราคาสินค้านำเข้า
- การจ้างงานรวมเพิ่มขึ้น และอัตราการว่างงานต่ำกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้ว ในไตรมาสแรกปี 2550 มีผู้มีงานทำจำนวน 35.31 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 จาก

³ ในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2550 เงินเฟ้อเท่ากับ 2.2 และเงินเฟ้อพื้นฐานเท่ากับ 1.3

ช่วงเดียวกันปีที่แล้ว โดยผู้มีงานทำภาคเกษตรกรรมจำนวน 12.42 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.2 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน และผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรจำนวน 22.89 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 มีอัตราการว่างงานอยู่ร้อยละ 1.6 ต่ำกว่าร้อยละ 1.9 ของช่วงเดียวกันปีที่แล้ว

อย่างไรก็ตาม มีเครื่องชี้บางประการถึงความเสี่ยงที่อาจจะทำให้การว่างงานเพิ่มขึ้นในอนาคตได้ ได้แก่ แนวโน้มการจ้างงานนอกภาคเกษตรบางสาขาชะลอตัว เช่น สาขาการก่อสร้าง การค้าส่งค้าปลีก การเงินการธนาคาร และอสังหาริมทรัพย์ เป็นต้น การจ้างงานต่ำระดับ (ทำงานน้อยกว่า 35 ชั่วโมงต่อสัปดาห์) เพิ่มขึ้นจากประมาณ 520,000 คน ในไตรมาสแรกปีที่แล้ว เป็น 630,000 คน ในไตรมาสแรกของปี 2550 สัดส่วนตำแหน่งงานว่างต่อจำนวนผู้สมัครงานใหม่ที่ลดลง 1.6 เท่า ณ สิ้นไตรมาสแรกปี 2549 เหลือเพียง 0.3 เท่า ณ สิ้นไตรมาสแรกปี 2550 แม้ว่าสัดส่วนของผู้สมัครงานใหม่ต่อจำนวนการบรรจงานลดลงเล็กน้อยจาก 2.9 เท่า ณ สิ้นไตรมาสแรกปี 2549 เป็น 2.2 เท่า ณ สิ้นไตรมาสแรกปี 2550 แสดงว่าการจ้างงานมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวต่อไปหากภาคการผลิตและการลงทุนยังไม่ฟื้นตัวชัดเจน และความต้องการแรงงานของผู้ประกอบการและประเภทของแรงงานที่มีอยู่ในตลาดมีความไม่สอดคล้องกัน นอกจากนี้อัตราการว่างงานร้อยละ 1.6 ในไตรมาสแรกของปีแสดงว่าตลาดแรงงานยังไม่สามารถรองรับแรงงานใหม่ได้ทั้งหมด เนื่องจากกำลังแรงงานไตรมาสแรกปี 2550 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.47 เร็วกว่าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.06 ในช่วงเดียวกันปีที่แล้ว

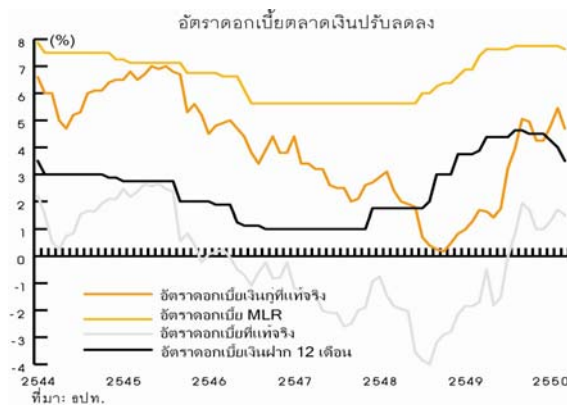
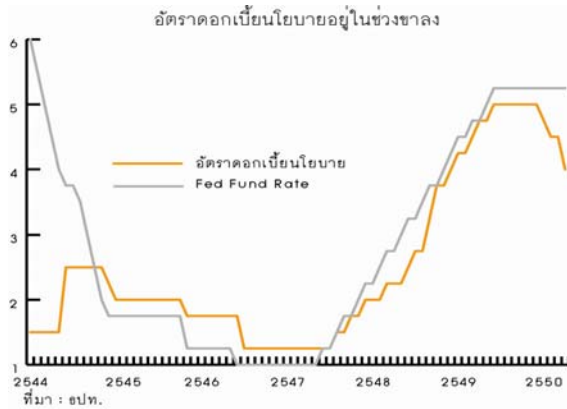
- การใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมลดลง ในไตรมาสแรกของการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม⁴ ลดลงร้อยละ 5.7 ต่อเนื่องจากที่ลดลงเฉลี่ยร้อยละ 3.7 ในช่วงปี 2549 แม้ว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจจะยังเพิ่มขึ้น แสดงถึงการใช้

⁴ ใช้ข้อมูลของกรมธุรกิจพลังงานซึ่งมีข้อมูล 4 เดือน ทำให้ขนาดของการเปลี่ยนแปลงต่างจากข้อมูลของสำนักงานนโยบายและแผนพลังงานซึ่งมีข้อมูลเพียง 3 เดือน แต่อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนแปลงชี้ทิศทางที่สอดคล้องกัน

ปีโตรเลียมอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ผู้บริโภครได้มีการปรับตัวไปใช้ก๊าซโซฮอลล์มากขึ้นโดยในไตรมาสแรกนี้มีปริมาณการใช้เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 ต่อเนื่องจากการที่ได้มีการปรับตัวไปมากในปี 2549 และในเดือนเมษายน ปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมลดลงร้อยละ 4.2 และการใช้ก๊าซโซฮอลล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.0

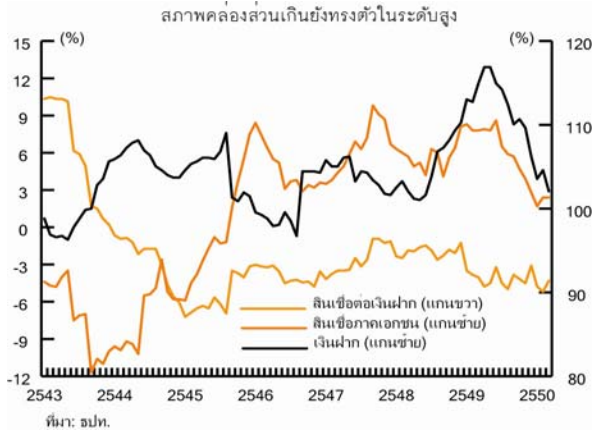
- **เสถียรภาพด้านต่างประเทศอยู่ในเกณฑ์ดี** เงินทุนสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนเมษายน 2550 เท่ากับ 71.7 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือคิดเป็นร้อยละ 3.5 เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น และเท่ากับการนำเข้า 7 เดือน ซึ่งนับว่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีเสถียรภาพ
- **ฐานะการคลังมีการขาดดุลเงินสด** ในไตรมาสที่สองของปีงบประมาณ 2550 (ม.ค.-มี.ค. 2550) รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลังจำนวน 307,517.95 ล้านบาท และมีรายจ่ายจำนวน 437,267.87 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีงบประมาณก่อนร้อยละ 22.59 เป็นผลให้มีดุลเงินงบประมาณขาดดุลจำนวน 132,226.07 ล้านบาท ซึ่งขาดดุลเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีงบประมาณก่อนจำนวน 79,541.57 ล้านบาท และเมื่อรวมกับดุลเงินนอกงบประมาณที่เกินดุลจำนวน 5,691.33 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลมีดุลเงินสดขาดดุลก่อนกู้จำนวน 126,534.74 ล้านบาท รัฐบาลได้มีการชดเชยการขาดดุลด้วยการออกพันธบัตรและตั๋วสัญญาใช้เงิน ทำให้รัฐบาลมีดุลเงินสด (หลังกู้) ขาดดุลจำนวน 21,274.74 ล้านบาท
- **หนี้สาธารณะ** ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2550 มีจำนวน 3.21 ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 38.10 ของ GDP ลดลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 40.48 ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2549 และต่ำกว่าเมื่อเทียบกับร้อยละ 41.45 ณ สิ้นเดือนมีนาคม 2549

ก ภาวะการเงิน : อัตราดอกเบี้ยทุกประเภทปรับลดลงเป็นลำดับ การขยายตัวของเงินฝากชะลอลง โดยเฉพาะเงินฝากประจำ แต่สินเชื่อชะลอตัวลงมากกว่า สภาพคล่องในระบบสถาบันการเงินจึงอยู่ในระดับสูง ส่วนค่าเงินบาทและดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริงมีแนวโน้มแข็งขึ้น

➢ อัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับลดลง คณะกรรมการนโยบายการเงิน ธปท. มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย รวม 2 ครั้ง ครั้งละ 25 จุด ในไตรมาสแรกของปี มาอยู่ที่ร้อยละ 4.50 ต่อปี เนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มชะลอตัว และอัตราเงินเฟ้อลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง และปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง ในการประชุมเดือนเมษายนและพฤษภาคมอีก ครั้งละ 50 จุด ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายลดลงเป็นร้อยละ 3.50 ต่อปี ขณะที่ธนาคารกลางสหรัฐ ยังคง Fed Fund Rate ไว้ที่ร้อยละ 5.25 ต่อปี ส่วนอัตราดอกเบี้ยนโยบายในประเทศอุตสาหกรรมอื่น ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้น ทั้งญี่ปุ่น กลุ่มยูโร และอังกฤษ

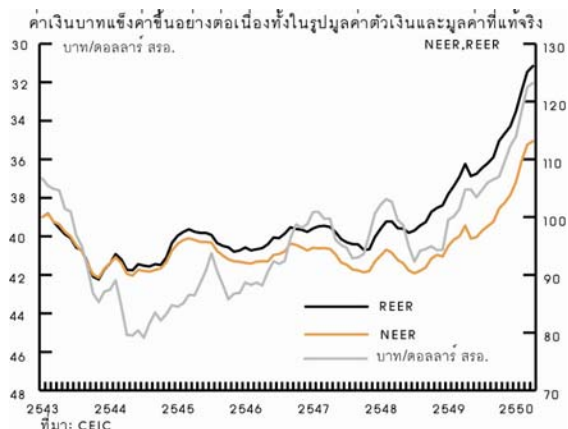
➢ อัตราดอกเบี้ยธนาคารพาณิชย์ปรับลดลงตามอัตราดอกเบี้ยนโยบาย โดยเฉพาะดอกเบี้ยเงินฝากระยะยาว ปรับลดลงมากกว่าอัตราดอกเบี้ยนโยบาย แต่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลดลงเพียงเล็กน้อย อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ MLR และอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ยของ 5 ธนาคารใหญ่ ณ สิ้นไตรมาสแรก อยู่ที่ร้อยละ 7.63 และ 3.50 ปรับลดลงจากสิ้นปี 2549 ร้อยละ 0.13 และ 1.0 ตามลำดับ และอัตราดอกเบี้ยยังคงลดลงอย่างต่อเนื่องในไตรมาสสอง ล่าสุดอัตราดอกเบี้ย MLR และเงินฝากประจำ 12 เดือน ณ สิ้นเดือนพฤษภาคมอยู่ที่ร้อยละ 7.25 และ 2.38 ต่อปี ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตามอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงค่อนข้างทรงตัว เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อปรับลดลงเร็ว การปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากมากกว่าดอกเบี้ยเงินกู้ ทำให้ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากที่ได้รับจริง (Effective spread) ของ

ธนาคารเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2.86 ในไตรมาสสี่ เป็นร้อยละ 3.32 ในไตรมาสแรก

- **เงินฝากและสินเชื่อชะลอตัว** เงินฝาก ณ สิ้นไตรมาสแรกขยายตัวจากระยะเดียวกันของปี 2549 ร้อยละ 2.9 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 5.7 ในไตรมาสก่อนหน้า และการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ส่งผลให้เงินฝากประจำขยายตัวในอัตราที่ชะลอลงมาก โดยขยายตัวร้อยละ 9 เทียบกับร้อยละ 21.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนขยายตัวเพียงร้อยละ 0.8 เทียบกับระยะเดียวกันของปีที่แล้วที่ขยายตัวร้อยละ 6.6 และมีการชะลอตัวในเกือบทุกสาขาตามการชะลอตัวของการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชน นอกจากนี้ปริมาณใช้จ่ายผ่านบัตรเครดิตชะลอตัวลงอย่างชัดเจน
- **สภาพคล่องยังอยู่ในระดับสูง** สัดส่วนสินเชื่อ (รวมเงินลงทุนในหลักทรัพย์เอกชน) ต่อเงินฝาก ณ สิ้นไตรมาสหนึ่ง อยู่ที่ร้อยละ 91.4 ลดลงเล็กน้อยจากสิ้นปี 2549 และระยะเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากสินเชื่อชะลอตัวลงมากกว่าเงินฝาก สภาพคล่องส่วนเกินของระบบธนาคารพาณิชย์ที่คำนวณเป็นสัดส่วนของสภาพคล่องที่พร้อมนำไปใช้จึงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยมีมูลค่าประมาณ 844 พันล้านบาท ณ สิ้นไตรมาสแรก หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 29.2 จากระยะเดียวกันของปีก่อน

- **ค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งขึ้นอย่างต่อเนื่อง** มีค่าเฉลี่ยในไตรมาสแรกเท่ากับ 35.54 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนและระยะเดียวกันของปี 2549 ร้อยละ 2.7 และ 9.5 ตามลำดับ เนื่องจากการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดในระดับสูง เงินทุนไหลเข้าเพื่อลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ตลอดจนความต้องการเร่งขายเงินตราต่างประเทศของผู้ส่งออกไทย ทั้งส่งมอบทันทีและสัญญาล่วงหน้า ที่ส่งผลให้เงินบาทแข็งค่าขึ้นอย่างรวดเร็วในเดือนมีนาคม และเงินบาทยังคงมีทิศทางแข็งค่าขึ้นต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยที่ 34.83 และ 34.57 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในเดือนเมษายนและพฤษภาคม ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยในช่วง 5 เดือนแรก

ของปี 35.22 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. การแข็งค่าของเงินบาทในอัตราที่เร็วกว่าเงินสกุลหลักอื่น ๆ และเงินสกุลภูมิภาคส่วนใหญ่ ทำให้ดัชนีค่าเงินบาท (Nominal Effective Exchange Rate: NEER) เฉลี่ยในไตรมาสแรกสูงขึ้นจากระดับเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ 7.7 และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง (Real Effective Exchange Rate: REER) แข็งค่าขึ้นร้อยละ 8.3 แต่เป็นอัตราการแข็งค่าที่ชะลอลงจากปีก่อน และเปลี่ยนแปลงในอัตราที่ใกล้เคียงกับสกุลเงินอื่น ๆ ในภูมิภาคมากขึ้น

- **ตลาดหลักทรัพย์และตลาดตราสารหนี้** การซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ในไตรมาสแรกมีมูลค่าเฉลี่ยต่อวัน 11.8 พันล้านบาท ลดลงร้อยละ 43.5 จากช่วงเวลาเดียวกันของปี 2549 และดัชนีราคาตลาดลงจากสิ้นปีเล็กน้อย โดยมีปัจจัยกดดันจากสถานการณ์ความไม่สงบในประเทศ และความไม่มั่นใจของนักลงทุนต่อทิศทางทางการเมืองและนโยบายภาครัฐ อย่างไรก็ตาม แรงซื้อจากนักลงทุนต่างชาติที่มีอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นไตรมาส และมียอดซื้อสุทธิในช่วง 5 เดือนแรกรวม 66.6 พันล้านบาท ส่งผลให้ดัชนีราคาปรับตัวสูงขึ้นปิด ณ สิ้นเดือนพฤษภาคมที่ 737.4 จุด เพิ่มขึ้น 57.6 จุดจากสิ้นปี 2549 มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาดรวมเท่ากับ 5.5 ล้านล้านบาท

แนวโน้มอัตราดอกเบี้ยที่ลดลงและการออกพันธบัตรระยะสั้นของ ธปท. จำนวนมากกระตุ้นให้การลงทุนในตลาดตราสารหนี้ขยายตัว มีมูลค่าซื้อขายเฉลี่ยต่อวันในไตรมาสแรก 50.1 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระดับเดียวกันของปี 2549 ร้อยละ 59.8 และเพิ่มขึ้นเป็น 63.1 พันล้านบาท ในช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล (Yield) ในไตรมาสแรกปรับตัวลดลง 82-112 basis points ซึ่งมากกว่าการลดลงของอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และในช่วง 5 เดือนแรก yield ลดลงรวม 128-184 basis points ซึ่งทำให้ดัชนีผลตอบแทนจากการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาลเพิ่มขึ้นมาก

1.2 ภาพรวมเศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกปี 2550

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสแรกของปี 2550 ชะลอลงจากไตรมาสที่สี่ 2549 โดยเป็นผลของการชะลอตัวของทั้งเศรษฐกิจในกลุ่ม G3 (สหรัฐอเมริกา กลุ่มยูโร และญี่ปุ่น) และกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชีย ยกเว้นเศรษฐกิจจีนที่ยังคงขยายตัวดีขึ้น

□ **เศรษฐกิจสหรัฐ** ขยายตัวร้อยละ 2.1 (หรือร้อยละ 1.3, qoq, annualized) ชะลอลงจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสสี่ปี 2549 นับเป็นอัตราการขยายตัวต่ำสุดนับตั้งแต่ไตรมาสที่สองปี 2546 โดยเป็นผลจากการหดตัวของการลงทุนในภาคที่อยู่อาศัยเป็นสำคัญ เนื่องจากได้รับผลกระทบจากการความต้องการในตลาดอสังหาริมทรัพย์ชะลอตัวต่อเนื่อง โดยการก่อสร้างบ้านปรับตัวลดลงเนื่องจากผู้ประกอบการระมัดระวังว่าจะเกิดปัญหาสินค้าล้นตลาดในภาวะที่ยังมีบ้านสร้างเสร็จค้างอยู่ในสต็อก โดยที่ในเดือนเมษายนยอดสร้างบ้านใหม่ลดลงร้อยละ 16.1 ต่อเนื่องจากที่ลดลงร้อยละ 24.1 ในเดือนก่อนหน้า ในขณะที่ยอดขายบ้านใหม่และบ้านมือสองล่าสุดในเดือนเมษายนลดลงร้อยละ 10.6 และ 11.2 ตามลำดับ ส่งผลให้ราคาบ้านปรับลดลง 8 เดือนติดต่อกัน นอกจากนั้นการบริโภคภาคเอกชนและการส่งออกสินค้าและบริการชะลอลง แต่ก็นับว่าการบริโภคภาคเอกชนยังเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ

□ **เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโรโซน** ในไตรมาสแรกของปี 2550 เศรษฐกิจกลุ่มประเทศยูโร (Eurozone) ยังคงอยู่ในระยะฟื้นตัวต่อเนื่อง โดยมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 3.4 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากการลงทุนและยอดขายภายในประเทศขยายตัว แต่เศรษฐกิจเยอรมัน อิตาลี และฝรั่งเศสชะลอตัวลง และอัตราเงินเฟ้อปรับตัวสูงขึ้นเป็นร้อยละ 1.9 เมื่อเทียบกับร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้าเนื่องจากต้นทุนพลังงานที่สูงผนวกกับการเติบโตของปริมาณเงินในเศรษฐกิจ ซึ่งกดดันให้ธนาคารกลางยุโรปปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายจากร้อยละ 3.25 ในเดือนพฤศจิกายน เป็นร้อยละ 3.5 และ 3.75 ในเดือนมกราคมและมกราคม 2550 ตามลำดับ อัตราการว่างงานลดลง

ต่อเนื่อง โดยอยู่ที่ร้อยละ 7.3 ต่อปีเทียบกับร้อยละ 7.6 เมื่อไตรมาสที่แล้ว

- **เศรษฐกิจญี่ปุ่น** ขยายตัวร้อยละ 2.0 ชะลอลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า จากการลงทุนภาคเอกชนที่ชะลอตัวลง อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าและบริการสุทธิที่เพิ่มขึ้นยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยการส่งออกที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่เป็นการส่งออกไปยังประเทศจีนในสินค้าประเภทอุปกรณ์และชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ นอกจากนี้ ความเชื่อมั่นของประชาชนปรับตัวเพิ่มขึ้นและทำให้การบริโภคภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้น
- **เศรษฐกิจจีน** ยังคงขยายตัวได้สูงขึ้น ในอัตราสูงร้อยละ 11.1 เทียบกับร้อยละ 10.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรและการส่งออกที่ขยายตัวได้ดีโดยเฉพาะการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ มูลค่าการส่งออกยังคงขยายตัวได้สูงถึงร้อยละ 27.9 ในขณะที่มูลค่าการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 18.2 ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 46.5 พันล้านดอลลาร์ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับ 23.1 พันล้านดอลลาร์ ในไตรมาสเดียวกัน ปี 2549 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 2.7
- **เศรษฐกิจกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชีย** ชะลอตัว จากการส่งออกสินค้าและบริการสุทธิที่ชะลอลงตามภาวะเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักที่ชะลอตัว โดยเศรษฐกิจสิงคโปร์ ไต้หวัน เกาหลีใต้ และมาเลเซีย ชะลอตัวลง อย่างไรก็ตามอุปสงค์ในประเทศเริ่มปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะการบริโภคภาคเอกชนของประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ปรับตัวดีขึ้นมากในไตรมาสแรก

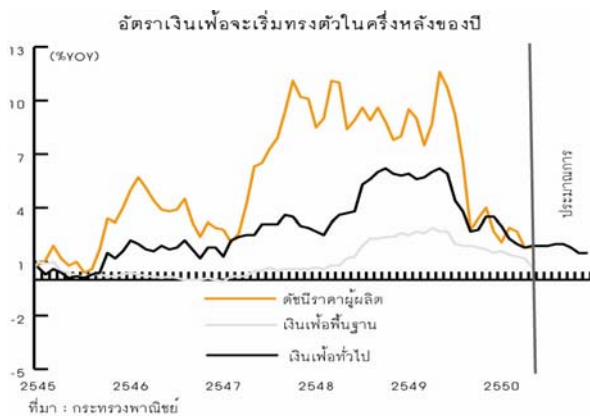
2. ประเมินการเศรษฐกิจปี 2550

ในไตรมาสแรกปี 2550 เศรษฐกิจไทยโดยรวมขยายตัวได้ในเกณฑ์ดีและมีเสถียรภาพ แต่นับว่ายังอยู่ในช่วงของการชะลอตัวเมื่อเปรียบเทียบกับ การขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราร้อยละ 6.1 5.0 4.7 และ 4.3 ในสี่ไตรมาสของปี 2549 ปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจที่ยังดีอยู่ ประกอบด้วย การจ้างงานที่เพิ่มขึ้นและอัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำ แรงกดดันอัตราเงินเฟ้อลดลงมาก สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล นอกจากนี้ได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินลงตามลำดับ ซึ่งปัจจัยบวกเหล่านี้จะสนับสนุนให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องในช่วงที่เหลือของปี 2550

แต่อย่างไรก็ตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจตั้งแต่ปี 2549 ต่อเนื่องถึงไตรมาสแรกของปีนี้มีความไม่สมดุลมากขึ้น โดยที่การส่งออกเพิ่มขึ้นมากและเป็นแรงขับเคลื่อนหลักสำหรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ ในขณะที่การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวมาก โดยที่ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่ต้องระมัดระวังในช่วงที่เหลือของปี 2550 ทั้งปัจจัยภายนอกและข้อจำกัดภายในประเทศ โดยที่ปัจจัยเสี่ยงภายนอกประกอบด้วย การปรับตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์ในสหรัฐฯ จากภาวะที่ร้อนแรงเกินไปและได้เข้าสู่ภาวะถดถอย ภาวะฟองสบู่ของตลาดหลักทรัพย์ของจีน ความขัดแย้งทางการค้าระหว่างจีนและสหรัฐฯ และแรงกดดันที่ประเทศอุตสาหกรรมต้องการให้จีนปล่อยค่าเงินหยวนแข่งขันตามกลไกตลาดมากขึ้น รวมทั้งราคาน้ำมันดิบที่เพิ่มสูงขึ้นท่ามกลางความไม่แน่นอนเรื่องการเมืองระหว่างประเทศ และภายใต้ข้อจำกัดด้านกำลังการผลิตและความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติตามฤดูกาล

สำหรับปัจจัยภายในประเทศนั้นยังต้องระมัดระวังเรื่องการใช้จ่ายและการลงทุนในประเทศที่ชะลอลงมากในขณะที่ความเชื่อมั่นของประชาชนและนักธุรกิจอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งรัฐบาลต้องสร้างความเข้าใจและความมั่นใจของประชาชนทั่วไปและของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศในบรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองอย่างต่อเนื่อง โดยการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และดำเนินมาตรการขับเคลื่อนเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องตามที่ได้ประกาศไปแล้ว อาทิ

การดำเนินโครงการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน การพิจารณาข้อเสนอด้านสิ่งแวดล้อมของโครงการลงทุนปีไตรมาศมีระยะที่สามของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ และการพิจารณาโครงการที่รอการอนุมัติจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นต้น

2.1 ปัจจัยบวกสำหรับเศรษฐกิจไทยในช่วงหลังของปี 2550

2.1.1 แรงกดดันด้านราคาและการเงินลดลง จะเป็นปัจจัยบวกต่อกำลังซื้อและความเชื่อมั่นของประชาชน

(1) อัตราเงินเฟ้อยังมีแนวโน้มลดลงซึ่งจะทำให้กำลังซื้อที่แท้จริงและความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเพิ่มขึ้น ในช่วง 5 เดือนแรกอัตราเงินเฟ้อลดลงชัดเจน นอกจากนี้จะเห็นว่าดัชนีราคาผู้ผลิตก็ลดลงด้วยเช่นกันเป็นร้อยละ 2.6 ในไตรมาสแรก และร้อยละ 1.8 ในเดือนเมษายนและร้อยละ 1.9 ในเดือนพฤษภาคม จากที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 7 ในปี 2549 โดยเฉพาะราคาในหมวดวัตถุดิบลดลงร้อยละ 3.4 และราคาในหมวดกึ่งสำเร็จรูปลดลงร้อยละ 0.2 ในช่วง 5 เดือน ซึ่งชี้ว่าแรงกดดันต่อราคาผู้บริโภคจะยังลดลงได้อีกในช่วงที่เหลือของปี ปัจจัยที่จะทำให้อัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำนั้น ประกอบด้วย ค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น และการชะลอตัวของการใช้จ่ายของประชาชน รวมทั้งราคาสินค้าเกษตรที่มีแนวโน้มชะลอตัว ในด้านต้นทุนการผลิตนั้นราคาน้ำมันที่สูงขึ้นจะเป็นปัจจัยเสี่ยง แต่อย่างไรก็ตามคาดว่าจะผลต่อเนื่องต่อราคาสินค้าอุปโภคบริโภคจะมีไม่มากเนื่องจากการได้มีการปรับราคาสินค้าสูงขึ้นมากแล้วตั้งแต่ปี 2548 ต่อเนื่องถึงปี 2549 ดังนั้นภายใต้ภาวะที่ความต้องการสินค้าอ่อนตัวลงมากผู้ประกอบการจะผลักภาระต้นทุนไปสู่ผู้บริโภคได้อีกไม่มาก

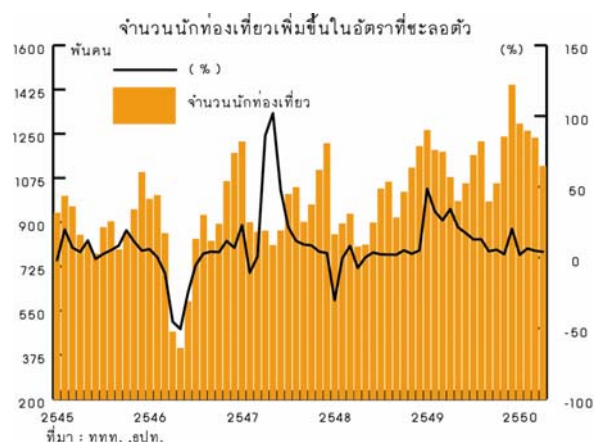
(2) อัตราดอกเบี้ยลดลงและยังมีแนวโน้มปรับลดลงได้อีกในช่วงที่เหลือของปี 2550 คณะกรรมการนโยบายการเงินได้ทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง 150 จุดในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2550 จากร้อยละ 5 ณ สิ้นปี 2549 เป็นร้อยละ 3.50 ณ สิ้นเดือนพฤษภาคมปี 2550 และต่ำกว่า Fed Fund rate อยู่ 175 จุด โดยที่สถาบัน

การเงินก็ได้เริ่มทยอยปรับลดอัตราดอกเบี้ยลงตามตั้งแต่เดือนมกราคมเป็นต้นมา ทั้งการปรับลดดอกเบี้ยเงินฝากประจำในช่วงแรกและตามมาด้วยการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ซึ่งล่าสุดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีแบบมีระยะเวลา (Minimum Loan Rate: MLR) อยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ 7.25 ลดลงจากร้อยละ 7.75 ณ สิ้นปี 2549 สำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือนเฉลี่ยของธนาคารใหญ่ 5 แห่งนั้นลดลงจากร้อยละ 4.5 มาเป็นร้อยละ 2.38 ณ สิ้นเดือนพฤษภาคม แต่อย่างไรก็ตามอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงค่อนข้างจะทรงตัวเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อลดลงเร็วกว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ย ซึ่งจะทำให้แรงกระตุ้นจากนโยบายการเงินยังมีจำกัด โดยเฉพาะภายใต้สถานการณ์ที่ความเชื่อมั่นประชาชนอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้จะเห็นว่าการปรับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของสถาบันการเงินยังมีความล่าช้ากว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย และการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก ดังนั้นจึงคาดว่าสถาบันการเงินจะยังปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลงอีกเพื่อกระตุ้นความต้องการสินเชื่อ แต่ในขณะเดียวกันการพิจารณาสินเชื่อก็มีแนวโน้มที่จะมีความเข้มงวดมากขึ้นภายใต้ภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว สำหรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายนั้นคาดว่าจะมีแนวโน้มที่จะปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงได้อีกภายใต้เงื่อนไขที่การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนยังอยู่ในช่วงที่ชะลอตัวแรง

2.1.2 รายได้จากการส่งออกและการท่องเที่ยวยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นและช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจ โดยที่โอกาสด้านการส่งออกที่ยังมีแนวโน้มที่ดีในหลายตลาด ได้แก่ ตลาดจีน อินเดีย ตลาดอาเซียน และญี่ปุ่น ซึ่งยังมีการขยายตัวสูงใน 4 เดือนแรกและชะลอตัวลงจากในปี 2549 เพียงเล็กน้อย และเนื่องจากเศรษฐกิจของประเทศเหล่านี้ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้สูงในปี 2550 นี้ ทำให้คาดว่าตลาดเหล่านี้จะเป็นโอกาสที่ดีสำหรับการส่งออกของไทยและช่วย

ชดเชยผลกระทบจากการที่เศรษฐกิจสหรัฐชะลอตัวได้บางส่วน โดยเฉพาะการส่งออกคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ และแผงวงจรไฟฟ้าไปยังตลาดจีน อินเดีย และญี่ปุ่น นั้นมีสัญญาณการชะลอตัวเพียงเล็กน้อย แต่อย่างไรก็ตามโดยภาพรวมการส่งออกในช่วงหลังของปีจะมีข้อจำกัดมากขึ้นกว่าในช่วงต้นปีทั้งจากภาวะเศรษฐกิจโลกโดยรวมที่มีแนวโน้มชะลอตัว ความเข้มงวดและข้อกีดกันทางการค้าที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้นภายใต้แรงกดดันให้กลุ่มประเทศเอเซียลดการแทรกแซงค่าเงิน และค่าเงินบาทที่แข็งขึ้น

ในด้านการท่องเที่ยวคาดว่าจะยังมีการขยายตัวต่อเนื่อง การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ตั้งเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณร้อยละ 8.0 จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจำนวน 13.78 ล้านคนในปี 2549 ซึ่งจะช่วยสนับสนุนภาคการโรงแรมและภัตตาคารในประเทศ โดยปัจจัยสนับสนุนประกอบด้วยการประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจและการดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว และผลของความตกลงในเรื่องการอำนวยความสะดวกและการยกเว้นวีซ่าสำหรับหลายประเทศในกรณีที่เป็นการเดินทางเข้าประเทศไทยไม่เกิน 30 วัน

2.1.3 การใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐจะช่วยสนับสนุนเศรษฐกิจได้มากขึ้นในครึ่งหลังของปีภายใต้มาตรการเร่งรัดการดำเนินโครงการและการเบิกจ่ายภาครัฐ ในปีงบประมาณ 2550 รัฐบาลได้กำหนดวงเงินงบประมาณรายจ่ายและวงเงินลงทุนรัฐวิสาหกิจที่สูงกว่าในปี 2549 โดยที่วงเงินงบประมาณรัฐบาลเท่ากับ 1,566,200 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.2 จากปี 2549 โดยเป็นงบลงทุนจำนวน 374,721 ล้านบาท และกรอบวงเงินลงทุนรัฐวิสาหกิจที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว 369,302 ล้านบาท สูงกว่ากรอบวงเงินลงทุน 303,430 ล้านบาท ในปี 2549 โดยที่ ณ วันที่ 11 พฤษภาคม 2550 รัฐบาลได้เบิกจ่ายงบประมาณไปแล้วร้อยละ 51.74 และสำหรับงบลงทุนรัฐวิสาหกิจนั้นมีการเบิกจ่ายแล้วร้อยละ 67.70 ซึ่งถ้าหากอัตราการเบิกจ่ายโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของงบประมาณรวมก็จะช่วยชดเชยการชะลอตัวของการลงทุนและการใช้จ่ายภาคเอกชนได้มาก และทำให้เศรษฐกิจทรงตัวได้ ในครึ่งหลังของปี

2.1.4 การจ้างงานรวมเพิ่มขึ้นและอัตราการว่างงานยังอยู่ในระดับต่ำซึ่งจะสนับสนุนรายได้ของประชาชน ในไตรมาสแรกมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.9 และอัตราการว่างงานอยู่ในระดับร้อยละ 1.6 แต่อย่างไรก็ตามมีข้อสังเกตว่าข้อมูลตลาดแรงงานชี้ว่าเริ่มมีความเสี่ยงต่อการว่างงานมากขึ้น ได้แก่ (i) อัตราการจ้างงานเริ่มชะลอตัวในสาขาก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ ค่าปลีกและค้าส่ง และการเงินการธนาคาร (ii) การจ้างงานต่ำระดับเพิ่มขึ้นจากประมาณ 520,000 คนในไตรมาสแรกปีที่แล้วเป็น 630,000 คนในไตรมาสแรกของปี 2550 นี้ (iii) สัดส่วนของตำแหน่งงานว่างต่อจำนวนผู้สมัครงานใหม่ที่ลดลง และประกอบกับสัดส่วนของผู้สมัครงานใหม่ต่อจำนวนการบรรจุงานที่ค่อนข้างทรงตัว แสดงว่าการจ้างงานมีแนวโน้มที่จะชะลอตัวต่อไปหากภาค

การผลิตและการลงทุนยังไม่ฟื้นตัวชัดเจน และในขณะเดียวกันก็ชี้ว่าความต้องการแรงงานและประเภทของแรงงานที่มีอยู่ในตลาดมีความไม่สอดคล้องกัน และ (iv) แม้อัตราการว่างงานจะต่ำลงในไตรมาสแรกของปีเมื่อเทียบกับระยะเดียวกันของปีที่แล้ว แต่ตลาดแรงงานยังไม่สามารถรองรับแรงงานใหม่ได้ทั้งหมดเพราะกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นเร็วกว่าในปีที่แล้ว จากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.06 ในไตรมาสแรกของปีที่แล้วเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.47 ในไตรมาสแรกของปีนี้

2.2 ปัจจัยเสี่ยง / ประเด็นที่ต้องระมัดระวัง

2.2.1 ราคาน้ำมันดิบอยู่ในระดับสูง ราคาน้ำมันดิบมีแนวโน้มสูงกว่าที่คาดการณ์เดิม โดยราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยใน 5 เดือนเท่ากับบาร์เรลละ 57.91 ดอลลาร์ สรอ. และเท่ากับ 64.59 ดอลลาร์ สรอ. ในเดือนพฤษภาคม ซึ่งราคาที่เพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งนั้นเป็นไปตามฤดูกาลที่ความต้องการใช้น้ำมันเพิ่มขึ้นในช่วงฤดูร้อนที่มีการเดินทางมาก มีการปิดโรงกลั่นของสหรัฐฯ ที่ทำให้สต็อกน้ำมันในสหรัฐฯ ลดลงกว่าระดับปกติ และจากการลดกำลังการผลิตของกลุ่มประเทศโอเปคลงวันละ 1.1 ล้านบาร์เรลตั้งแต่ไตรมาสที่สามของปี 2549 ทำให้สต็อกน้ำมันดิบของประเทศกลุ่ม OECD ลดลงประมาณวันละ 1.1 ล้านดอลลาร์ สรอ.

ในช่วงที่เหลือของปี 2550 คาดว่าราคาน้ำมันดิบจะยังอยู่ในระดับสูงเนื่องจาก ความต้องการมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเร็วกว่าปริมาณการผลิต ทั้งนี้ในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา International Energy Agency (IEA) คาดว่าในปี 2550 ปริมาณการผลิตน้ำมันรวมของโลกจะเท่ากับ 85.3 ล้านบาร์เรล เพิ่มขึ้นวันละ 0.6 ล้านบาร์เรลจากปี 2549 ในขณะที่ปริมาณความต้องการใช้น้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากวันละ 85.1 ล้านบาร์เรลต่อวันในปี 2549 เป็นวันละ 86.5 ล้านบาร์เรล โดยเพิ่มขึ้น 1.4 ล้านบาร์เรลต่อวัน เทียบกับที่เพิ่มขึ้นวันละ 0.6 ล้านบาร์เรลในปี 2549 ทั้งนี้มากกว่าครึ่งหนึ่งของความต้องการที่เพิ่มขึ้นในตลาดโลกนั้น

เป็นของสหรัฐฯ และจีน ในขณะที่ความต้องการใช้ของประเทศ OPEC เองก็เพิ่มขึ้นโดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.3 ของความต้องการรวมของโลก เพิ่มขึ้นจากสัดส่วนร้อยละ 8.0 ในปี 2545 ซึ่งเป็นผลเนื่องจากรายได้จากการส่งออกน้ำมันที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องใน 2-3 ปีที่ผ่านมาได้กระตุ้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น นอกจากนี้ความต้องการของประเทศอินเดียก็เพิ่มขึ้นด้วยตามภาวะเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวสูง โดยที่คาดว่าประมาณร้อยละ 8 ของปริมาณความต้องการน้ำมันที่เพิ่มขึ้นในตลาดโลกนั้นเป็นความต้องการของประเทศอินเดีย

- ณ วันที่ 8 พฤษภาคม 2550 กรมสารนิเทศการพลังงาน กระทรวงพลังงานสหรัฐฯ (EIA) คาดว่าราคาน้ำมันดิบอ้างอิง West Texas Intermediate (WTI) ในปี 2550 จะอยู่ที่ระดับ 64 ดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าบาเรลละ 66 ดอลลาร์ สรอ. ในปี 2549 เล็กน้อยโดยปกติราคาอ้างอิง WTI จะสูงกว่าราคาน้ำมันดิบดูไบประมาณบาเรลละ 3-5 ดอลลาร์ สรอ.⁵
- ณ วันที่ 25 พฤษภาคม 2550 Lehman Brothers คาดว่าราคาน้ำมันดิบเบรนท์เฉลี่ยในปี 2550 จะเท่ากับ บาเรลละ 67.5 ดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นจากบาเรลละ 66.2 ดอลลาร์ในปี 2549 โดยเฉลี่ยราคาน้ำมันดิบเบรนท์จะสูงกว่าราคาน้ำมันดิบดูไบประมาณบาเรลละ 3 - 8 ดอลลาร์ สรอ.⁶

สำหรับราคาขายปลีกน้ำมันเบนซิน 95 ภายในประเทศเพิ่มขึ้นจากลิตรละ 26.49 บาท ณ วันที่ 1 มกราคม 2550 เป็นราคาต่ำสุดลิตรละ 30.39 บาท ณ วันที่ 1 มิถุนายน สำหรับราคาน้ำมันดีเซลหมุนเร็วเพิ่มขึ้นจากลิตรละ 23.34 บาท เป็นลิตรละ 25.34 บาทในช่วงเวลาเดียวกัน และต่ำสุดเท่ากับลิตรละ 23.34 บาท

อย่างไรก็ดีนโยบายด้านพลังงานได้เริ่มส่งผลให้ประสิทธิภาพการใช้พลังงานและการใช้พลังงานทดแทนปรับตัวดีขึ้น โดยที่ปริมาณการใช้ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมรวมของทั้งประเทศลดลงร้อยละ 5.3 ใน 4 เดือนแรกของปีนี้แม้ว่ากิจกรรมทางเศรษฐกิจจะยังเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ได้มีการปรับตัวไปใช้ก๊าซโซฮอลล์มากขึ้นโดยใน 4 เดือนแรกปีนี้มีปริมาณการใช้เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.4 ต่อเนื่องจากการได้มีการปรับตัวไปมากในปี 2549 ซึ่งปริมาณการใช้ต่อวันเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 90 ในขณะที่ปริมาณการใช้เบนซิน 95 ลดลงร้อยละ 34 ในปีที่แล้ว และลดลงอีกร้อยละ 20.3 ใน 4 เดือนแรกของปีนี้ เช่นเดียวกับการใช้น้ำมันดีเซลหมุนเร็วที่ลดลงร้อยละ 5.8 และ 0.7 ในช่วงเวลาเดียวกัน

2.2.2 การลงทุนภาคเอกชนชะลอตัว ซึ่งเป็นผลกระทบจากความเชื่อมั่นของนักลงทุนที่มีต่อสถานการณ์ทางการเมืองและความต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาลหลังเลือกตั้ง รวมทั้งการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เขตอุตสาหกรรมชายฝั่งทะเลตะวันออก และความล่าช้าของกระบวนการอนุมัติรายงานการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาคเอกชน ที่อยู่ในกระบวนการของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ภาคการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ที่ชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะดอกเบี้ยที่อยู่ในระดับสูงในช่วงเกือบ 2 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งกำลังซื้อของประชาชนลดน้อยลงจากภาวะราคาน้ำมันที่สูงขึ้นตั้งแต่ปีที่แล้ว รวมทั้งความล่าช้าของการตรวจรับงานก่อสร้างของภาครัฐทำให้การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้าตามไปด้วย

2.2.3 การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคอ่อนตัวมาโดยลำดับตั้งแต่ปีที่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้จ่ายของประชาชนที่ต้องปรับตัวมาโดยตลอดจากราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้นเมื่อปีที่แล้ว และยังคงมีสัญญาณอ่อนตัว

⁵ Short-Term Energy Outlook, EIA, 8 May 2007

⁶ Global Weekly Economic Monitor, Lehman Brothers, 1 June 2007

ต่อเนื่องในปี 2550 โดยเฉพาะการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนถาวร ได้แก่ รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสาเหตุหนึ่งมาจากการคาดการณ์ระดับราคาที่จะลดลงอีกจากภาวะอัตราดอกเบี้ยขาลง และอีกส่วนหนึ่งมาจากการปรับเปลี่ยนรุ่นและแบบสินค้าของผู้ประกอบการ และเป็นการปรับตัวจากภาวะการใช้จ่ายในการซื้อสินค้าในหมวดนี้ที่เพิ่มขึ้นในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาซึ่งเป็นช่วงที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งเป็นผลของความเชื่อมั่นที่อยู่ในระดับต่ำ

2.2.4 ราคาสินค้าเกษตรชะลอตัวจะกระทบรายได้เกษตรกร โดยเฉพาะราคาอย่างพารา ข้าวโพด และข้าวเปลือก ในปี 2548-2549 ราคาสินค้าเกษตรที่สูงขึ้นเป็นปัจจัยสนับสนุนฐานรายได้เกษตรกรที่สำคัญ แต่ในปี 2550 ราคาสินค้าเกษตรในตลาดโลกมีแนวโน้มชะลอตัว เนื่องจากมีการปรับราคาไปมากในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา และภาวะการผลิตในตลาดโลกมีแนวโน้มปกติ

อัตราการเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ

อัตราเพิ่ม (%)	2549					2550	
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	เม.ย.
1. ราคาที่เกษตรกรขายได้							
- ข้าวเปลือกเจ้าชั้น 1	-2.5	1.9	-5.9	-1.4	-4.4	-0.3	3.9
- ข้าวนาปรัง	-0.6	1.2	3.3	-2.0	-9.7	-2.8	-7.9
- ข้าวโพด	6.0	-4.3	11.0	1.3	16.4	44.3	35.9
- ยางพารา	30.6	66.1	73.0	16.2	-13.6	-1.7	-2.8
- มันสำปะหลัง	-19.6	-3.3	-24.2	-29.2	-22.5	-13.1	2.3
- อ้อยโรงงาน	19.5	33.7	25.4	-	0.4	-2.1	1.7
- ปาล์มน้ำมัน	-12.2	9.9	-23.5	-23.9	-8.1	13.5	66.1
2. ราคาขายส่งตลาดกรุงเทพฯ							
- ข้าวสาร 100% ชั้น 2	0.2	5.0	0.9	0.5	-5.4	-4.9	-5.5
- ข้าวโพด	11.5	-1.4	16.4	10.8	20.3	45.4	26.2
- ยางแผ่นรมควัน ชั้น 3 (ตลาดสิงคโปร์)	37.4	73.5	77.1	24.0	-4.6	-0.5	-1.0
3. ราคาตลาดโลก							
- ข้าวสาร 100% ชั้น 2	6.6	2.9	4.5	11.3	7.8	6.6	5.5
- ข้าวโพด: ซิดาโก	23.5	8.5	13.5	15.3	56.0	62.1	43.2
- ยางแผ่นรมควัน ชั้น 3 (ตลาดสิงคโปร์)	33.8	58.7	69.5	23.9	-3.3	3.8	2.1
- น้ำตาล: นิวยอร์ก	36.7	72.9	70.1	27.4	-9.1	-35.5	-40.7

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
ธนาคารแห่งประเทศไทย

2.3 สมมุติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2550: เศรษฐกิจโลกขยายตัวร้อยละ 4.3 ราคาน้ำมันดิบดูไบราคาบาเรลละ 60-64 ดอลลาร์ สรอ.

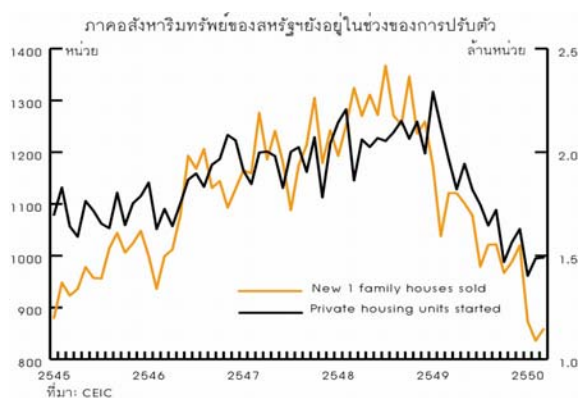
(1) เศรษฐกิจโลกในปี 2550 มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 4.3 ปรับเพิ่มเล็กน้อยจากร้อยละ 4.2 ในข้อสมมุติฐานในการประมาณครั้งที่แล้ว โดยที่ได้ปรับเพิ่มการขยายตัวของเศรษฐกิจญี่ปุ่นและเขตเศรษฐกิจยูโรขึ้นจากร้อยละ 1.9 และ 2.1 เป็นร้อยละ 2.3 และ 2.5 ตามลำดับ ซึ่งช่วยชดเชยการปรับลดการขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ ลงจากร้อยละ 2.7 เป็นร้อยละ 2.2 แต่โดยภาพรวมแนวโน้มเศรษฐกิจปี 2550 ชะลอลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 4.9 ในปี 2549 และร้อยละ 4.4 ในปี 2548 อันเป็นผลจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจหลักทั้งสหรัฐ ยุโรป จีน และเอเชีย ซึ่งจะเป็นผลจากการดำเนินนโยบายการเงินการคลังที่เข้มงวดมากขึ้นในประเทศจีน ญี่ปุ่น และยุโรป และนอกจากนี้เป็นการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ เนื่องจากการลงทุนในภาคการก่อสร้างและอสังหาริมทรัพย์ลดลงเป็นสำคัญ รวมทั้งเป็นผลของการชะลอตัวของวัฏจักรอิเล็กทรอนิกส์อันเนื่องจากการลงทุนชะลอตัวในสหรัฐ ยุโรป ญี่ปุ่น และจีน ทำให้การส่งออกของประเทศในภูมิภาคเอเชีย อันประกอบด้วย เกาหลีใต้ ไต้หวัน มาเลเซีย และสิงคโปร์ ชะลอตัวลง ประกอบกับยังมีผลกระทบจากราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะตั้งแต่ครึ่งหลังของปี 2548 เป็นต้นมา ซึ่งประเทศต่างเศรษฐกิจหลักทั้งในเขตยูโร จีน และสหรัฐ ยังมีความเสี่ยงในเรื่องอัตราเงินเฟ้อที่จะเพิ่มสูงขึ้นเนื่องจากต้นทุนราคาน้ำมัน

การเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของโลกอย่างต่อเนื่องที่สำคัญคือมีการกระจายการเจริญเติบโตในประเทศต่าง ๆ มากขึ้นและชดเชยการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ และทำให้เศรษฐกิจโลกปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะในปี 2550 นี้เศรษฐกิจจีน อินเดีย ญี่ปุ่น ประเทศเอเชียอื่น ๆ และยุโรปมีแนวโน้มขยายตัวได้ดีจากการค้าระหว่างกัน

อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ
(อัตราการเปลี่ยนแปลงจากระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมา %)

	2548	2549					2550f	2550f	2551f
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	ณ.มิ.ย.	ณ.มิ.ย.
โลก *	4.5	5.3	5.0	4.7	4.8	5.0		4.3	4.3
USA	3.2	3.7	3.5	3.0	3.1	3.3	2.1	2.2	2.8
กลุ่มยูโร	1.5	2.2	2.9	2.7	3.3	2.8	3.4	2.5	2.2
เยอรมนี	0.9	3.2	1.4	2.6	3.5	2.7		1.8	1.9
ญี่ปุ่น	1.9	2.9	2.1	1.5	2.1	2.2	2.0	2.3	1.9
ฮ่องกง	7.5	8.0	5.5	6.7	7.0	6.9	5.6	5.5	5.0
สิงคโปร์	6.6	10.1	8.0	7.0	6.6	7.9	6.1	5.5	5.7
เกาหลีใต้	4.0	6.1	5.3	4.8	4.0	5.0	4.0	4.5	5.0
ไต้หวัน	4.0	4.9	4.6	5.0	4.0	4.6	4.2	4.2	4.5
อินโด	5.7	5.0	5.0	5.9	6.1	5.5	6.0	6.0	6.1
ฟิลิปปินส์	5.0	5.7	5.8	5.3	4.8	5.4	6.9	5.8	5.8
มาเลเซีย	5.2	5.9	6.2	5.8	5.7	5.9	5.3	5.5	5.8
จีน	10.4	10.4	11.5	10.6	10.4	10.7	11.1	10.3	9.8
อินเดีย	9.2	8.3	9.6	10.2	8.7	9.4	9.1	8.4	7.8

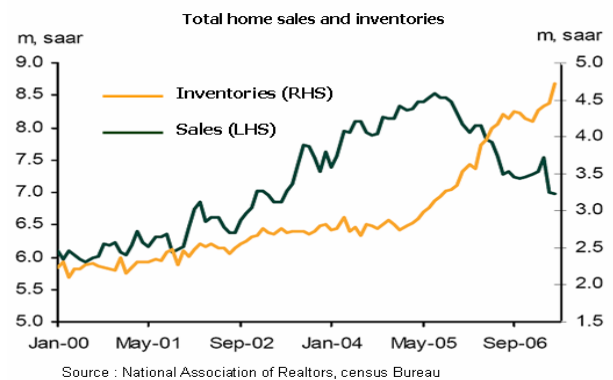
ที่มา จาก CEIC หน่วยงานภาครัฐและค่าเฉลี่ยจากหลายแหล่ง

ภายในภูมิภาคและลดแรงกระแทกจากการที่ตลาดสหรัฐฯ ชะลอตัว สำหรับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่สำคัญในปี 2550 ในกลุ่มเศรษฐกิจหลัก มีดังนี้

(1.1) เศรษฐกิจสหรัฐฯ จะยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่ำกว่าศักยภาพการผลิต โดยที่แรงสนับสนุนหลักสำหรับการขยายตัวในระยะต่อไปจะยังคงเป็นการบริโภคภาคเอกชนเนื่องจากอัตราการว่างงานยังต่ำที่ร้อยละ 4.5 และค่าจ้างแรงงานของนอกภาคเกษตรที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ค่าเงินดอลลาร์อ่อนตัวและการขยายตัวของเศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญจะทำให้การส่งออกยังขยายตัวได้ดีในปีนี้ แต่อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจสหรัฐฯ ยังมีความเสี่ยงที่สำคัญจาก

(i) การชะลอตัวของภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ยังไม่ได้ผ่านพ้นไป และจะยังมีผลต่อเนื่องไปยังภาคเศรษฐกิจอื่นมากขึ้น โดยที่มาตรฐานการอนุมัติสินเชื่อเพื่อซื้อที่อยู่อาศัยมีความเข้มงวดมากขึ้น และในระยะยาวออกไปสินเชื่อที่คุณภาพต่ำ (Sub-prime mortgage) จะทำให้บ้านหลุดจำนองและการยึดทรัพย์มากขึ้นและทำให้สต็อกบ้านที่อยู่อาศัยจะยิ่งเพิ่มขึ้น

(ii) ยังมีความเสี่ยงที่อัตราเงินเฟ้อจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากต้นทุนราคาน้ำมันและราคาสินค้าอุปโภคบริโภคนำเข้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และตลาดแรงงานที่ตึงตัวจะสร้างแรงกดดันให้ปรับเพิ่มค่าจ้างแรงงาน แต่ผลิตภาพแรงงานที่ชะลอตัวทำให้ต้นทุนค่าแรงต่อหน่วยเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 1.5 ในไตรมาสแรกและทำให้ภาคธุรกิจไม่สามารถลดแรงกดดันต่อต้นทุนได้มากและทำให้ยังมีความเสี่ยงที่อัตราเงินเฟ้อจะเพิ่มขึ้นได้ ดังนั้นจึงคาดว่าธนาคารกลางจะคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ระดับเดิมตลอดปีนี้

(1.2) เศรษฐกิจญี่ปุ่นในปี 2550 นี้จะได้รับแรงสนับสนุนจากการส่งออกที่ขยายตัวได้สูงและการฟื้นตัวของการใช้จ่ายครัวเรือน ภาวะเงินฝืดเริ่มหมดไป จะเห็นได้ว่าราคาที่ดินเริ่มปรับเพิ่มขึ้นและอัตราเงินเฟ้อเริ่มทรงตัว นอกจากนี้กำลังการผลิตส่วนเกินลดลง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาจากระดับสต็อกของอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีที่ยังมีมาก ในขณะที่คำสั่งซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ยังอยู่ในระดับต่ำ แสดงว่าการลงทุนภาคเอกชนจะยังชะลอตัวและเป็นข้อจำกัดของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้สินเชื่อที่ยังขยายตัวช้าและภาวะค่าจ้างแรงงานทรงตัวชี้ว่าการขยายตัวของการใช้จ่ายครัวเรือนจะยังไม่เกิดขึ้นได้เต็มที่ในปีนี้ ดังนั้นความเสี่ยงของเศรษฐกิจญี่ปุ่นในระยะสั้นจะมาจากการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยขึ้นเร็วเกินไปซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของการใช้จ่ายได้

(1.3) เศรษฐกิจกลุ่มยูโร ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดีจากแรงสนับสนุนของการลงทุนที่ขยายตัวได้ดีขึ้นกว่าในปี 2549 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นการฟื้นตัวของภาคการก่อสร้างในเยอรมนี บัจจยพื้นฐานที่คาดว่าจะสนับสนุนการลงทุนประกอบด้วย อัตราการใช้กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้น ผลประกอบการและงบดุลของภาคธุรกิจเอกชนมีความแข็งแกร่ง ความเชื่อมั่นภาคธุรกิจเพิ่มขึ้น และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนในตลาดการเงินระหว่างประเทศมีเงื่อนไขที่ดี แต่

อย่างไรเศรษฐกิจของกลุ่มนี้ยังมีข้อจำกัดจากการใช้จ่ายครัวเรือนที่ชะลอตัวแม้ว่าอัตราการว่างงานจะลดลงเป็นร้อยละ 7.3 ต่ำสุดในรอบ 25 ปีและมีแนวโน้มลดลงอีกในปีนี้ก็ตาม แต่ค่าจ้างยังทรงตัว นอกจากนี้เยอรมนียังมีผลกระทบของการปรับเพิ่มอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มต่อการใช้จ่ายครัวเรือนทำให้โดยภาพรวมการใช้จ่ายครัวเรือนของกลุ่มยูโรชะลอตัว

(1.4) เศรษฐกิจจีน ยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดีจากการขยายการลงทุนและการส่งออก ในไตรมาสแรกการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรเพิ่มขึ้นร้อยละ 23.7 และการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.9 การขยายตัวของเศรษฐกิจเริ่มมีความสมดุลมากขึ้นบ้างเมื่อพิจารณาจากปริมาณการขายปลีกในประเทศที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 14.9 ที่สะท้อนว่าการบริโภคภาคเอกชนค่อย ๆ มีบทบาทมากขึ้น แต่แรงกดดันที่สำคัญของเศรษฐกิจในระยะสั้นยังคงเป็นเรื่องการเกินดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดในระดับสูงโดยที่คาดว่าในปีนี้อาจจะสูงถึงระดับร้อยละ 9-10 ของ GDP จึงเป็นแรงกดดันต่อค่าเงินให้ต้องแข็งค่าขึ้นและกลายเป็นข้อขัดแย้งทางการค้ากับสหรัฐฯ และสหรัฐฯ ได้เริ่มพิจารณาที่จะดำเนินมาตรการตอบโต้ทางการค้าอย่างจริงจังมากขึ้น จะเห็นว่าในช่วงที่ผ่านมา การบริหารจัดการไม่ให้ค่าเงินหยวนแข็งค่ากว่าช่วงที่กำหนดไว้ทำให้จีนมีเงินทุนสำรองเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้นมากอยู่ที่ 1.2 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ. ในการลดแรงกดดันต่อค่าเงินหยวนรวมทั้งป้องกันภาวะเศรษฐกิจร้อนแรงเกินไปนั้น จีนได้ดำเนินมาตรการหลายประการที่จะผลต่อการบริหารเศรษฐกิจของจีนในระยะต่อไป เช่น

- (i) การอนุญาตให้นักลงทุนสถาบัน (Qualified Domestic Institutional Investors: QDII) ลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ต่างประเทศได้
- (ii) เรียกเก็บภาษีการส่งออกปุ๋ยเคมีร้อยละ 10-20 โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2550 และจะเรียกเก็บภาษีสินค้าออก 142 รายการอีกร้อยละ

5-10 ในขณะที่ปรับลดอัตราขาเข้าสินค้า 209 รายการลง โดยจะเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 5 มิถุนายน นี้

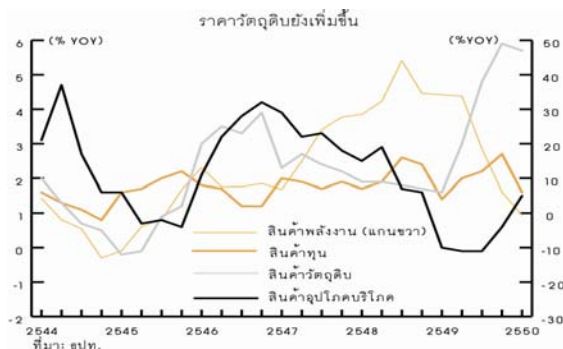
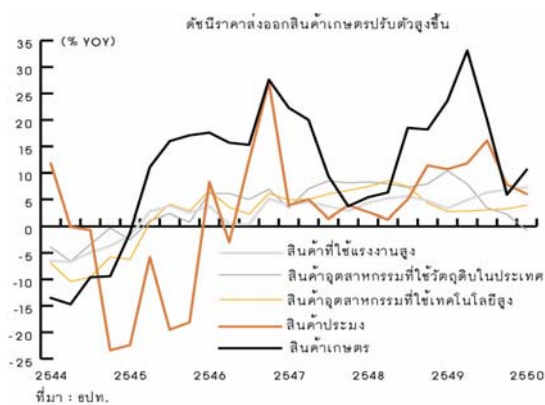
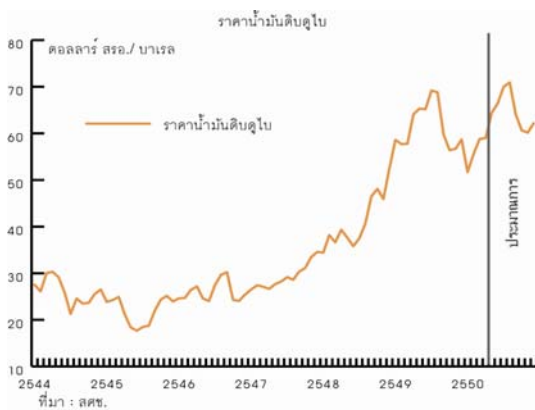
(iii) การปรับเพิ่มอัตราเงินสำรองตามกฎหมาย ขึ้นเป็นร้อยละ 11.5 ของเงินฝาก เพื่อป้องกันไม่ให้เศรษฐกิจร้อนแรงเกินไปและป้องกันภาวะฟองสบู่ของหลักทรัพย์

(iv) ขยายช่วงอัตราแลกเปลี่ยนรายวันขึ้นจาก ± 0.3 เป็น ± 0.5 ตั้งแต่วันที่ 19 พฤษภาคม 2550

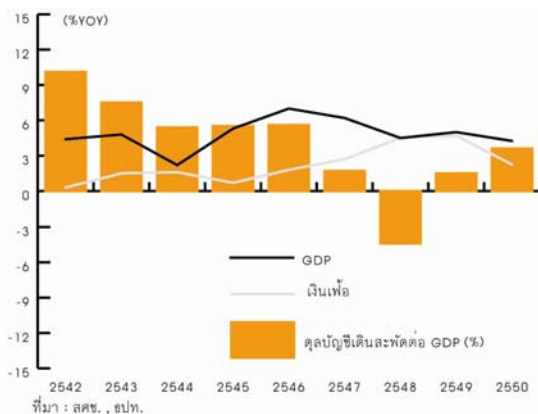
(2) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยบาเรลละ 60-64 ดอลลาร์ สรอ.

ในปี 2550 ราคาน้ำมันยังมีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับสูง คาดว่าราคาเฉลี่ยทั้งปี จะอยู่ในช่วง 60-64 ดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นเล็กน้อยจากราคาบาเรลละ 61.52 ดอลลาร์ในปี 2549 และเป็นการปรับช่วงของข้อสมมติฐานจากบาเรลละ 55-60 ดอลลาร์ สรอ. ที่ใช้ในการประมาณการเมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2550 แต่อย่างไรก็ตาม นับว่ายังอยู่ในช่วงที่ใกล้เคียงกับที่คาดไว้เดิมค่อนข้างมากโดยที่ราคาเฉลี่ยทั้งปีบาเรลละ 60 ดอลลาร์ สรอ. ยังเป็นข้อสมมติฐานที่มีความเป็นไปได้

(3) ราคาส่งออกและนำเข้าสินค้าชะลอตัว คาดว่าในปี 2550 ระดับราคาสินค้าในตลาดโลกยังมีแนวโน้มสูงขึ้นจากปี 2549 แต่ในอัตราที่ชะลอลง เนื่องจากราคาสินค้าอุตสาหกรรมหลายประเภทได้ปรับขึ้นมากในปี 2549 ตามภาวะต้นทุนการผลิตจากราคาน้ำมัน และราคาวัตถุดิบที่สูงขึ้น โดยเฉพาะราคาเหล็ก ราคาทองคำ ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์และราคาเครื่องใช้ไฟฟ้าได้ผ่านพ้นช่วงสูงสุดไปแล้ว และเริ่มชะลอลงในปลายปี 2549 นอกจากนี้ความต้องการในตลาดโลกที่ชะลอลงจะทำให้การแข่งขันด้านราคามีมากขึ้น สำหรับราคาสินค้าเกษตรส่งออกนั้นคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอลงเช่นกันทั้งราคาข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง และข้าวโพด แม้ว่าความต้องการยังเพิ่มขึ้นก็ตาม สำหรับราคาปาล์มน้ำมันที่เพิ่มขึ้นเป็นผลจากสต็อกน้ำมันปาล์มของประเทศมาเลเซียลดลง คาดว่าราคา

ส่งออกสินค้าเฉลี่ยในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. จะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 4.5⁷ สูงกว่าร้อยละ 4.0 ซึ่งเป็นสมมุติฐานในการประมาณการครั้งก่อนเล็กน้อย แต่ชะลอลงจากที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 ในปี 2549 สำหรับราคาสินค้านำเข้ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 ปรับเพิ่มจากสมมุติฐานเดิมร้อยละ 3.0⁸ ตามภาวะราคาน้ำมันดิบ แต่นับว่ายังชะลอลงจากร้อยละ 6.5 ในปี 2549

⁷ ในช่วง 4 เดือนแรกราคาสินค้าส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.9 และในการประมาณสถานการณ์เศรษฐกิจโลก World Economic Outlook ในเดือนเมษายน 2550 ที่ผ่านมา กองทุนการเงินระหว่างประเทศคาดว่าราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่ไม่รวมน้ำมันดิบจะเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 4.2 ในปี 2550 นี้ชะลอตัวลงมากเมื่อเทียบกับที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.3 และ 28.4 ในปี 2548 และ 2549

⁸ ในช่วง 4 เดือนแรกราคาสินค้านำเข้าที่คำนวณโดยกระทรวงพาณิชย์ แสดงว่า ราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5

2.4 ประมาณการเศรษฐกิจไทยปี 2550: คาดว่าเศรษฐกิจจะขยายตัวร้อยละ 4.0-4.5 อัตราเงินเฟ้อเท่ากับร้อยละ 2.0-2.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเกินดุลสูงประมาณร้อยละ 3.0 - 4.0 ของ GDP

ในไตรมาสแรกเศรษฐกิจขยายตัวร้อยละ 4.3 ก่อนช่วงทรึงตัวจากไตรมาสสุดท้ายของปีที่แล้ว โดยที่แรงขับเคลื่อนหลักยังเป็นการส่งออกสินค้า ในขณะที่การใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐเริ่มเพิ่มขึ้นและเป็นแรงสนับสนุนที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามการใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวมากกว่าที่คาดไว้ในการประเมินครั้งที่ 6 มีนาคม 2550 ที่ผ่านมาสำหรับในช่วงที่เหลือของปี 2550 นี้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) พิจารณามีปัจจัยบวกหลายประการที่จะสนับสนุนให้เศรษฐกิจขยายตัวต่อไปได้ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ ได้แก่ (i) อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มลดลง (ii) อัตราดอกเบี้ยอยู่ในช่วงขาลงจะช่วยกระตุ้นการใช้จ่ายและการลงทุน และการเพิ่มการลดหย่อนภาษีสำหรับดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อซื้อที่อยู่อาศัยจาก 50,000 บาทเป็น 100,000 บาท จะช่วยกระตุ้นความต้องการที่อยู่อาศัย (iii) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณรัฐบาลและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจภายใต้การดำเนินนโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจของรัฐบาลที่เป็นไปอย่างต่อเนื่องและโครงการลงทุนภาครัฐที่คาดว่าจะมีความพร้อมในการเบิกจ่ายได้ในครึ่งหลังของปี และ (iv) การจ้างงานที่ยังเพิ่มขึ้น นอกจากนี้เครื่องชี้ทางเศรษฐกิจล่าสุดในเดือนเมษายนเริ่มมีสัญญาณที่ดีขึ้นบ้างในเรื่องการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่ค่อนข้างทรงตัวและความต้องการในการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น

แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีเงื่อนไขและปัจจัยที่อาจจะกลายเป็นความเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัวของเศรษฐกิจได้ประกอบด้วย (i) แนวโน้มเศรษฐกิจโลกชะลอตัวที่จะกระทบการส่งออกและการท่องเที่ยว โดยที่ยังมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจโลกอาจจะชะลอตัวมากกว่าที่คาดได้ถ้าหากยังมีผลต่อเนื่องจากภาวะอสังหาริมทรัพย์ถดถอยในสหรัฐฯ ตลาดหลักทรัพย์สินของจีนปรับตัวอย่างรุนแรงจากภาวะที่ร้อนแรงเกินไป และหากราคาน้ำมันเพิ่มขึ้นต่อไปอีกและมี

ความผันผวนจากความเสี่ยงด้านการเมืองระหว่างประเทศ และสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ (ii) ราคาน้ำมันที่ยังสูงอยู่และความผันผวนไต่เต้าภายใต้เงื่อนไขที่ความต้องการในตลาดโลกยังเพิ่มขึ้นและกลุ่มโอเปกลดกำลังการผลิตลง (iii) ฐานรายได้ของประชาชนอาจจะได้รับผลกระทบและชะลอตัวมากขึ้นอันเนื่องจากภาวะอัตราการจ้างงานที่เริ่มมีสัญญาณของการชะลอตัวแม้ว่าในขณะนี้จะยังเพิ่มขึ้นก็ตาม และราคาสินค้าเกษตรโดยเฉลี่ยชะลอตัว ประกอบกับอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงซึ่งจะเป็นปัจจัยที่แท้จริงที่จูงใจให้เกิดการใช้สอยและลงทุนนั้นยังค่อนข้างทรงตัว เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อลดลงเร็วกว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของสถาบันการเงิน และ (iv) ความเชื่อมั่นของประชาชนและภาคธุรกิจลดลงและอยู่ในระดับต่ำภายใต้สถานการณ์ความไม่แน่นอนภายในประเทศที่รัฐบาลยังต้องเร่งสร้างความมั่นใจในบรรยากาศเศรษฐกิจและการเมือง เช่น การจัดการเลือกตั้งได้ตามกำหนดที่ประกาศไว้ ความชัดเจนในการออกกฎหมายที่สำคัญ และมีความคืบหน้าของการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐ

จากข้อสมมุติฐานของปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การประเมินสถานการณ์และเครื่องชี้ทางเศรษฐกิจล่าสุดใน 4 เดือนแรกของปีนี้ ปัจจัยบวก และการประเมินปัจจัยเสี่ยง และข้อจำกัดดังกล่าว สศช. พิจารณาว่าโอกาสที่เศรษฐกิจจะขยายตัวได้เกินกว่าร้อยละ 4.5 และถึงร้อยละ 5.0 ได้นั้นมีความเป็นไปได้น้อยโดยเฉพาะในภาวะที่การใช้จ่ายและการลงทุนภาคเอกชนยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ ดังนั้นจึงได้ปรับลดการประมาณการเศรษฐกิจลงเป็นร้อยละ 4.0-4.5 โดยมีค่ากลางเท่ากับร้อยละ 4.2 จากร้อยละ 4.0-5.0 โดยมีค่ากลางเป็นร้อยละ 4.5 ซึ่งคาดการณ์ไว้เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2550 โดยที่การขยายตัวทางเศรษฐกิจยังมีองค์ประกอบหลักจากการขยายตัวของการส่งออกในขณะที่อุปสงค์ภายในประเทศรวมชะลอตัว ในด้านเสถียรภาพคาดว่าจะยังอยู่ในเกณฑ์ดี โดยที่อัตราการว่างงานยังต่ำประมาณร้อยละ 1.5 - 2.0 อัตราเงินเฟ้อลดลงเป็นร้อยละ 2.0-2.5 และดุล

บัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเกินดุลสูงประมาณร้อยละ 3.0-4.0 ของ GDP

(1) การปรับประมาณการการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

การปรับประมาณการเศรษฐกิจในครั้งนี้เป็นการปรับลดการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศลง และการลดการสะสมสินค้าคงคลังที่มีมากกว่าที่คาดไว้เดิม แต่การปรับเพิ่มด้านการประมาณการส่งออกสุทธิของทั้งสินค้าและบริการจะชดเชยการปรับลดการประมาณการอุปสงค์ภายในประเทศรวมได้บางส่วน จึงเป็นการปรับลดการประมาณการการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภาพรวมลงไม่มาก การปรับประมาณการเศรษฐกิจในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

➢ ปรับลดประมาณการใช้จ่ายภาคเอกชนลงจากประมาณการเดิมร้อยละ 3.8 เป็นร้อยละ 2.2 ซึ่งเป็นการปรับลดตามภาวะการใช้จ่ายที่ชะลอตัวลงมากในไตรมาสแรกของปี ราคาน้ำมันสูงขึ้นซึ่งจะกระทบกำลังซื้อและความเชื่อมั่นของประชาชน และความเชื่อมั่นของประชาชนยังไม่ดีขึ้น รวมทั้งไม่มีสัญญาณที่ชัดเจนของแรงผลักดันเนื่องจากการส่งออกไปสู่การจ้างงานและการใช้จ่ายของประชาชนในประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้และผลประโยชน์การในรูปของเงินบาทจากการส่งออกในกลุ่มสินค้าที่ใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศได้รับผลกระทบจากภาวะเงินบาทที่แข็งค่าขึ้น ในขณะที่สินค้ากลุ่มที่สามารถขยายการส่งออกได้มากซึ่งประกอบด้วย คอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า และรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ นั้นใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศในสัดส่วนที่ต่ำ

➢ ปรับลดประมาณการการลงทุนภาคเอกชนลงจากร้อยละ 5.0 เป็นร้อยละ 1.5 ตามข้อมูลล่าสุดที่การลงทุนเอกชนลดลงร้อยละ 2.4 ในไตรมาสแรก และความเชื่อมั่นภาคธุรกิจยังต่ำ ซึ่งชี้ว่าการลงทุนภาคเอกชนจะยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ในปีนี้ แต่อย่างไรก็ตามวงเงินลงทุนที่

⁹ ตามนิยามใหม่ ธนาคารแห่งประเทศไทย บันทึกการ reinvested earning เป็นรายจ่ายบริการในบัญชีเดินสะพัด และบันทึกเป็นรายการรับหรือ inflows ของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในส่วนของบัญชีการเคลื่อนย้ายเงินทุนจากต่างประเทศ

ขอรับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ใน 4 เดือนแรกเพิ่มขึ้นร้อยละ 69 และวงเงินลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเพิ่มขึ้นร้อยละ 63.6 นั้น เป็นสัญญาณชี้ว่าภาคเอกชนบางส่วนได้เริ่มเตรียมการที่จะลงทุนในปีต่อไป สำหรับการลงทุนภาครัฐนั้นคงการประมาณการที่ร้อยละ 4.0 เท่าเดิม

% YOY	2549	2549				2550	
		Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	ม.ค.-เม.ย.
กิจการได้รับอนุมัติส่งเสริมการลงทุน (จำนวน)	-2.7	16.1	-7.5	-4.8	-11.2	5.4	3.9
วงเงินลงทุน	-34.6	58.7	-65.1	-25.1	-27.8	65.7	63.6
เกษตรกรรม	-14.9	37.5	23.4	-51.5	-36.9	25.6	25.6
เหมืองแร่ และเขตรากิ	-96.9	-68.4	-99.5	-43.7	-61.1	1241.7	1,153.8
อุตสาหกรรมเบา และสิ่งทอ	6.3	131.3	-41.7	-22.2	41.4	43.2	70.2
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ขนส่ง	-60.7	31.4	-90.9	-39.2	-9.7	47.1	52.6
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	-30.8	-65.3	93.8	-43.2	-55.3	393.4	158.2
เคมี กระดาษ และพลาสติก	161.2	844.1	385.3	12.3	43.4	-94.1	-91.4
บริการ และสาธารณูปโภค	-51.4	-21.4	-68.6	-8.3	-60.9	636.9	639.1

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

- ปรับเพิ่มประมาณการใช้จ่ายประจำภาครัฐบาลที่เบิกจ่ายได้เร็วขึ้นในช่วงต้นปีปฏิทิน 2550 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นการเบิกจ่ายค่าวิทยฐานะบุคลากรครู รวมทั้งการเร่งรัดงบประมาณตามกรอบยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขของจังหวัด (5,000 ล้านบาท) และโครงการพัฒนาหมู่บ้านชุมชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (5,000 ล้านบาท) โดยคาดว่าทั้งปี 2550 การใช้จ่ายรัฐบาล ณ ราคาคงที่จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3 สูงกว่าที่คาดการณ์เดิมร้อยละ 5.0
- ปรับเพิ่มประมาณการปริมาณการส่งออกจากร้อยละ 5.4 เป็นร้อยละ 7.9 ตามทิศทางการส่งออกในช่วง 4 เดือนแรกของปีนี้ ซึ่งปริมาณการส่งออกขยายตัวสูงร้อยละ 8.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 8.7 ในไตรมาสสุดท้ายปี 2549 และการส่งออกในช่วงที่ผ่านมาแสดงว่าการส่งออกสินค้ารายการหลัก ทั้งสินค้าอิเล็กทรอนิกส์และรถยนต์นั้นชะลอตัวช้ากว่าที่คาดไว้เดิม โดยเฉพาะในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์นั้นการส่งออกไปยังตลาดจีนยังเพิ่มขึ้นมาก ประกอบกับเศรษฐกิจจีนยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ดีจึงเป็นแนวโน้มที่ดี นอกจากนี้การ

ส่งออกไปยังตลาดอาเซียน ตะวันออกกลางและอินเดียยังขยายตัวได้ดี และประเทศเหล่านี้ยังมีแนวโน้มขยายตัวดีในปี 2550 นี้ สำหรับราคาสินค้าส่งออกนั้นได้รับประโยชน์จากการที่ราคาข้าวเพิ่มขึ้น และราคายางพารากลับมาเพิ่มขึ้นมากกว่าในช่วงปลายปี 2549 ตามภาวะราคาน้ำมันที่สูงขึ้นและความต้องการในตลาดจีนยังเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูง ดังนั้นจึงปรับเพิ่มการคาดการณ์ราคาสินค้าส่งออกเฉลี่ยเป็นร้อยละ 4.5 จากประมาณการเดิมร้อยละ 2.5 แต่ยังคงเป็นการคาดการณ์ที่ชี้ว่าการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกจะมาจากการเพิ่มปริมาณสินค้าส่งออกเป็นสำคัญ โดยที่มูลค่าการส่งออกในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.4 แต่ค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นทำให้มูลค่าการส่งออกในรูปของเงินบาทเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 4

- ปรับลดการประมาณการปริมาณการนำเข้าจากร้อยละ 5.0 เป็นร้อยละ 3.8 เนื่องจากการลงทุนและความต้องการนำเข้าสินค้าทุนฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดไว้เดิม แต่อย่างไรก็ตามราคาสินค้านำเข้าโดยเฉลี่ยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมากกว่าที่คาดไว้เดิมเนื่องจากราคาน้ำมันที่ปรับสูงขึ้นและราคาสินค้าโภคภัณฑ์ปรับตัวชะลอตัวไม่มากนักเนื่องจากเศรษฐกิจจีนยังขยายตัวได้ดี และมีความต้องการเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงปรับเพิ่มการคาดการณ์ราคาสินค้านำเข้าเฉลี่ยจากร้อยละ 3.0 ขึ้นเป็นร้อยละ 4.5 จึงทำให้มูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.3 สูงกว่าที่คาดการณ์ครั้งก่อนร้อยละ 8.0 เล็กน้อย

การปรับลดประมาณการปริมาณการนำเข้านั้นเนื่องมาจาก (i) ในไตรมาสแรกของปีนี้ระบบเศรษฐกิจยังอาศัยการลดการสะสมสินค้าคงคลังลงมากกว่าที่คาดไว้เดิมและลดปริมาณการนำเข้าสินค้า และ (ii) การลงทุนฟื้นตัวช้ากว่าที่คาดไว้ แต่อย่างไรก็ตามคาดว่าจะการนำเข้าจะมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นในครึ่งหลังของปี ซึ่งจะเห็นได้ว่าการนำเข้าเพิ่มชัดเจนในเดือนเมษายนทั้งกลุ่มสินค้าทุนและวัตถุดิบ จึงมีความเป็นไปได้ที่จะมีความต้องการนำเข้าสินค้าทุนและสินค้าวัตถุดิบ

และชิ้นส่วนเพิ่มขึ้นตามภาวะการส่งออกที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นมาก และค่าเงินบาทที่แข็งกว่าที่คาดไว้เดิม

- ปรับลดการประมาณการอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2550 เป็นร้อยละ 2.0 - 2.5 จากร้อยละ 2.5 - 3.0 ในการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากอัตราเงินเฟ้อเริ่มลดลงเร็วตั้งแต่เดือนมีนาคม ซึ่งเป็นผลจากค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นเร็วและอุปสงค์ภายในประเทศชะลอตัวมากจึงช่วยลดแรงกดดันจากต้นทุนราคาน้ำมันที่สูงขึ้น สำหรับในช่วงที่เหลือของปีนั้นแม้ว่าฐานราคาสินค้าอุปโภคบริโภคในปีที่แล้วจะต่ำ แต่การที่อุปสงค์ภายในประเทศยังมีแนวโน้มชะลอตัวจะทำให้อัตราเงินเฟ้อในครึ่งหลังของปีไม่เพิ่มขึ้น แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อจะลดลงก็ตาม แต่ผลกระทบจากด้านรายได้เกษตรกรและการจ้างงานที่ชะลอลงมากกว่าที่คาดไว้เดิมซึ่งเป็นผลต่อเนื่องจากการลงทุนภาคเอกชนที่จะต่ำกว่าที่คาดไว้เดิม รายได้จากการส่งออกในรูปเงินบาทที่ชะลอลงค่อนข้างมาก ราคาน้ำมันที่สูงขึ้น และความเชื่อมั่นที่ต่ำจะมีมากกว่า จึงทำให้มีการปรับลดการประมาณการการใช้จ่ายภาคเอกชน

- ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลสูงประมาณร้อยละ 3.0 - 4.0 ของ GDP โดยมีความเป็นไปได้มากที่สุดที่จะเกินดุลประมาณ 8.5 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือประมาณร้อยละ 3.6 ของ GDP

- (2) การขยายตัวทางเศรษฐกิจในกรณีสูงร้อยละ 4.5 เศรษฐกิจทั้งปี 2550 จะสามารถขยายตัวในอัตราร้อยละ 4.5 หรือสูงกว่าได้ภายใต้เงื่อนไข (i) การส่งออกสามารถปรับตัวและแข่งขันได้ภายใต้ข้อจำกัดที่มากขึ้นและ

ขยายตัวได้ประมาณร้อยละ 14 - 15 และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 6 - 7 (ii) การเบิกจ่ายภาครัฐเฉลี่ยรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของวงเงินงบประมาณและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ โดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดการเบิกจ่ายสำหรับการดำเนินโครงการเพื่อสนับสนุนประชาชนผู้มีรายได้น้อยในการพัฒนาอาชีพ และโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุขและการแก้ปัญหาสังคม (iii) ภาคธุรกิจเอกชนมีความเชื่อมั่นมากขึ้น (iv) การรักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรและป้องกันปัญหาผลกระทบอากาศแห้งแล้งต่อผลผลิตเกษตรได้ และ (v) ราคาน้ำมันดิบดูไบลดลง และเฉลี่ยไม่เกินบาเรลละ 60 ดอลลาร์ สรอ.

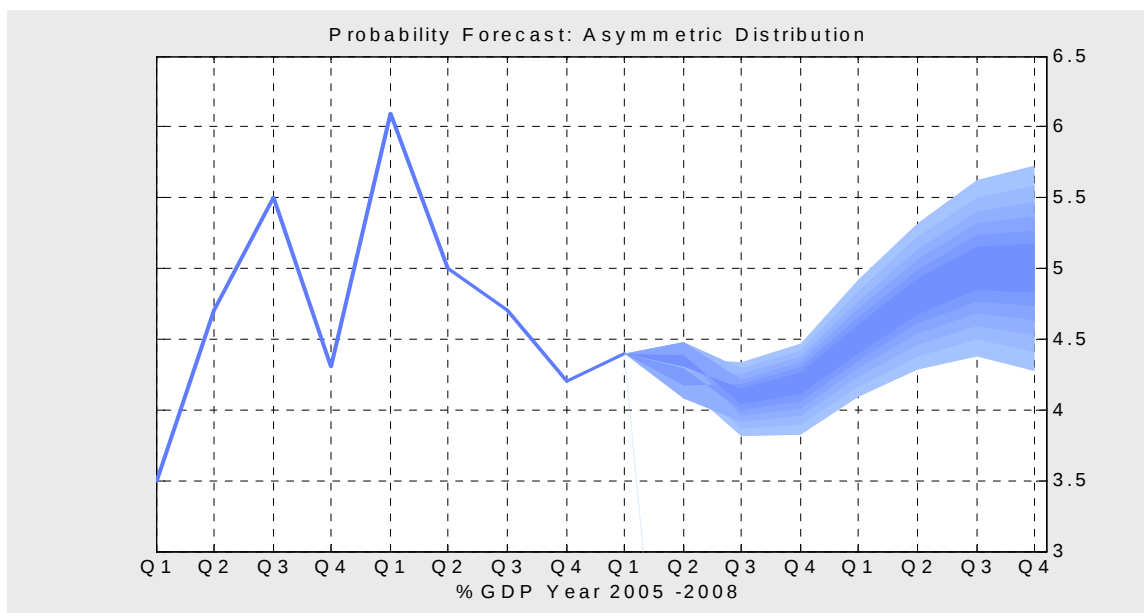
- (3) การขยายตัวทางเศรษฐกิจในกรณีต่ำร้อยละ 4.0 หรือต่ำกว่า เศรษฐกิจทั้งปี 2550 อาจขยายตัวได้ในระดับต่ำร้อยละ 4.0 ในกรณีที่ (i) การลงทุนภาคเอกชนฟื้นตัวช้ามาก (ii) การเบิกจ่ายงบประมาณรัฐบาลและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจต่ำกว่าร้อยละ 80 (iii) เศรษฐกิจโลกชะลอตัวมากกว่าที่คาดโดยขยายตัวได้ต่ำกว่าร้อยละ 4 ซึ่งจะทำให้การส่งออกและการท่องเที่ยวของไทยขยายตัวได้น้อย และ (iv) ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยทั้งปีสูงกว่า 62 ดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากความเสี่ยงด้านภัยธรรมชาติและปัญหาการเมืองระหว่างประเทศ หรือการสะสมสต็อกของกลุ่มประเทศ OECD ลดต่ำกว่าแนวโน้มตามฤดูกาล

2.5 ความน่าจะเป็นของภาวะเศรษฐกิจปี 2550 ในกรณีต่าง ๆ

เงื่อนไข/ปัจจัยภายในประเทศชี้ว่าโอกาสที่การลงทุนจะฟื้นตัวเร็วกว่าที่คาดไว้มีน้อยกว่าในกรณีที่การลงทุนภาคเอกชนจะฟื้นตัวช้า โดยที่การเบิกจ่ายภาครัฐก็ยังคงต้องเร่งรัด สำหรับโอกาสที่ราคาน้ำมันเฉลี่ยทั้งปีจะสูงกว่า 62 ดอลลาร์นั้นก็มีมากกว่าในกรณีที่ราคาน้ำมันจะต่ำกว่าระดับนี้ เนื่องจากราคาน้ำมันได้ลดลงมากแล้วในช่วงปลายปี 2549 และความต้องการในปี 2550 ยังเพิ่มขึ้นแม้ว่าจะมีการพัฒนาแหล่งพลังงานทดแทนของประเทศต่าง ๆ ที่มีผลเป็นรูปธรรมมากขึ้น ประกอบกับยังมีความเสี่ยงด้านภัยธรรมชาติที่มักจะเกิดขึ้นตามฤดูกาลและยังมีความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างประเทศ นอกจากนี้การดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นจะทำให้โอกาสที่เศรษฐกิจจีนและญี่ปุ่นจะขยายตัวได้ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้มีมากกว่าโอกาสในทางสูง เมื่อประกอบกับโอกาสที่ค่าเงินบาทอาจจะแข็งกว่าที่คาดก็จะทำให้การส่งออกและการท่องเที่ยวของไทยชะลอตัวกว่าที่คาดไว้ได้

ดังนั้นจึงคาดว่าโอกาสความน่าจะเป็นที่การขยายตัวทางเศรษฐกิจปี 2550 จะสูงกว่าค่ากลางของการประมาณการที่ร้อยละ 4.2 นั้นมีน้อยกว่าความน่าจะเป็นที่เศรษฐกิจจะขยายตัวต่ำกว่าค่ากลาง นั่นคือ เป็นการกระจายของความน่าจะเป็นของการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่เบ้ด้านต่ำ (Asymmetric probability distribution) คาดว่าความน่าจะเป็นที่การขยายตัวของเศรษฐกิจทั้งปี 2550 จะอยู่ในช่วงร้อยละ 4.0 – 4.5 เป็นร้อยละ 76 โดยค่าความน่าจะเป็นที่เศรษฐกิจจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 4.0-4.2 จะมีมากกว่าความน่าจะเป็นที่เศรษฐกิจจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 4.2-4.5 ซึ่งเป็นค่าโอกาสความน่าจะเป็นในกรณีการขยายตัวทางเศรษฐกิจต่าง ๆ นั้นให้น้ำหนักกับความเสี่ยงในทางต่ำมากกว่า (Down side risks)

โอกาสความน่าจะเป็นในการขยายตัวทางเศรษฐกิจปี 2550

3. มาตรการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในช่วงที่เหลือของปี 2550

การบริหารเศรษฐกิจในปี 2550 ควรให้ลำดับความสำคัญกับการรักษาเสถียรภาพ และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้ปรับตัวได้อย่างราบรื่น และในขณะเดียวกันก็ดำเนินมาตรการที่จะช่วยสร้างความสมดุลให้กับระบบเศรษฐกิจ อาทิ การดำเนินมาตรการเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพด้านการผลิต การสนับสนุนการลงทุน และการดำเนินมาตรการเพื่อสนับสนุนให้ประชาชนและภาคธุรกิจเอกชนสามารถปรับตัวในช่วงของการเปลี่ยนผ่านด้านการเมืองและภาวะเศรษฐกิจชะลอตัวได้โดยระมัดระวังไม่ให้กลายเป็นข้อจำกัดในอนาคตโดยการก่อกำหนดขึ้นเพื่อการบริโภคที่เกินกว่าความจำเป็นแท้จริง ดังนั้นในช่วงต่อไป จึงควรให้ความสำคัญกับมาตรการ ดังนี้

- 3.1 เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี 2550 ของภาครัฐให้ได้ตามเป้าหมายคือ ส่วนราชการเบิกจ่ายได้ร้อยละ 93 และรัฐวิสาหกิจร้อยละ 85 โดยมอบหมายให้เป็นความรับผิดชอบของคณะกรรมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจส่วนรวม และคณะกรรมการติดตามการใช้จ่ายภาครัฐ ทั้งนี้โดยให้ความสำคัญกับแผนงานและโครงการที่สามารถกระจายเม็ดเงินงบประมาณลงสู่พื้นที่และประชาชนในระดับหมู่บ้านได้ ที่สำคัญได้แก่ โครงการยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด และโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง โครงการแก้ไขปัญหา 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น
- 3.2 กำกับดูแลให้สามารถจัดทำ พรบ. งบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2551 ได้ตามกำหนด โดยเฉพาะดูแลให้เม็ดเงินขาดดุลงบประมาณ 120,000 ล้านบาท นำไปใช้ในแผนงานและโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน และโครงการตามนโยบายรัฐบาลที่เป็นการวางพื้นฐานให้เศรษฐกิจมีความเข้มแข็ง
- 3.3 สร้างความเชื่อมั่นให้กับภาคการลงทุน อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว โดยเฉพาะเร่งรัดการแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวของการลงทุนของภาคเอกชน ที่สำคัญคือ
 - 3.3.1 เร่งรัดโครงการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ ซึ่งเป็นการสร้างโอกาสให้เกิดการขยายตัวของธุรกิจเกี่ยวเนื่อง เช่น การก่อสร้างและภาคอสังหาริมทรัพย์ ทั้งนี้โดยเร่งรัดโครงการระบบขนส่งมวลชนให้สามารถเปิดประมูลได้ภายในเดือนสิงหาคม 2550 อย่างน้อย 2 สายทาง
 - 3.3.2 เร่งรัดกระบวนการของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของภาคเอกชนเพื่อให้โครงการลงทุนสามารถเริ่มดำเนินการได้ภายในปีนี้ ที่สำคัญได้แก่ โครงการที่รอการพิจารณาอนุมัติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เป็นต้น
 - 3.3.3 สร้างความมั่นใจให้กับภาคการท่องเที่ยวในสถานการณ์ไม่ปกติ เพื่อสร้างรายได้ภาคท่องเที่ยวให้ได้ตามเป้าหมาย โดยเฉพาะการดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
 - 3.3.4 ส่งเสริมการพัฒนาและใช้พลังงานทดแทนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะ ก๊าซโซฮอลล์ ก๊าซธรรมชาติ (NGV) และไบโอดีเซล เป็นต้น
- 3.4 สร้างความมั่นใจในบรรยากาศเศรษฐกิจและการเมือง โดยเฉพาะการสนับสนุนการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ให้เป็นไปตามกำหนด จัดการเลือกตั้งได้อย่างบริสุทธิ์ยุติธรรมตามกำหนดที่ประกาศไว้ และการตรากฎหมายที่สำคัญ เป็นต้น

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2550

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ	
				ปี 2550_f	
	2547	2548	2549_p	6 มี.ค. 50	4 มิ.ย. 50
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	6,489.8	7,087.7	7,813.1	8,438.1	8,399.0
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	101,017.2	109,318.4	120,497.4	129,139.3	128,541.5
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	161.0	176.0	206.1	237.7	240.0
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สรอ. ต่อหัวต่อปี)	2,507	2,715	3,179	3,637.7	3,672.6
อัตราการขยายตัวของ GDP (ณ ราคาคงที่, %)	6.3	4.5	5.0	4.0-5.0	4.0-4.5
การลงทุนรวม (ณ ราคาคงที่, %)	13.2	11.1	4.0	4.8	2.1
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	16.2	10.9	3.9	5.0	1.5
ภาครัฐ (ณ ราคาคงที่, %)	5.0	11.3	4.5	4.0	4.0
การบริโภครวม (ณ ราคาคงที่, %)	6.1	5.5	3.2	4.0	2.8
ภาคเอกชน (ณ ราคาคงที่, %)	6.2	4.3	3.1	3.8	2.2
ภาครัฐบาล (ณ ราคาคงที่, %)	5.6	13.7	3.4	5.0	6.3
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	9.6	4.3	8.5	5.5	6.9
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	94.9	109.2	128.2	138.3	144.1
อัตราการขยายตัว (%)	21.6	15.0	17.4	7.9	12.4
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	8.4	4.3	9.0	5.4	7.9
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	13.4	9.3	1.6	5.6	4.3
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	93.5	117.7	126.0	136.1	136.4
อัตราการขยายตัว (%)	25.7	25.9	7.0	8.0	8.3
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %)	12.3	8.9	-0.8	5.0	3.8
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สรอ.)	1.5	-8.5	2.2	2.3	7.7
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สรอ.) ^{1/}	2.8	-7.9	3.2	3.1	8.5
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	1.7	-4.4	1.5	1.3	3.6
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	2.7	4.5	4.7	2.5-3.0	2.0-2.5
GDP Deflator	3.2	4.5	5.0	3.5	3.3
อัตราการว่างงาน	2.1	1.8	1.5	1.5-2.0	1.5-2.0

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 4 มิถุนายน 2550

หมายเหตุ ^{1/} Reinvested earnings has been recorded as part of FDI in Financial account, and its contra entry recorded as income on equity in current account.